Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1538 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 6 aprilie 1954

Utemiști și utemiste, tineri și tinere! Intensificați întrecerea socialistă în cinstea zilei de 1 Mai! Măriți necontenit productivitatea muncii, dați tot mai multe produse peste plan, luptați pentru realizarea de cît mai multe economii și reducerea prețului de cost!

Tînăra gardă a constructorilor vieții noi

La redacția ziarului nostru sosesc scrisori de la tineri din lumea întreagă care au participat în august 1953 la cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, scrisori care ne vorbesc despre admirația acestor tineri față de tineretul romîn, față de tineretul țărilor de democrație populară, care în iureșul construcției unei orînduiri noi, trăiește o viață plină de bucurii, o viață eliberată de sub domnia capitalului, o viață în care năzuințele de veacuri ale omenirii muncitoare devin realitate.

La Festivalurile Mondiale ale Tineretului, la diferitele manifestări internaționale, negrii din Senegal, sau minerii din bazinul Ruhrului, docherii din Londra sau tinerii țărani indonezieni, își dau tot mai mult seama de viața fericită a tinerilor din țările lagărului păcii și democrației.

In condițiile regimului de democrație populară, tinerii și tinerele din aceste țări au o tinerețe liberă și fericită, au posibilitatea de a învăța, de a-și dezvolta din toate punctele de vedere capacitățile lor. Tinerii muncitori din țările de democrație populară nu duc grija zilei de mîine, nu sînt amenințați de a cădea pradă șomajului, foametei, mizeriei. In țările de democrație populară tineretul are dreptul la învățămînt, la muncă, la odihnă. Cît de grăitoare sînt din acest punct de vedere cifrele care ne vorbesc despre cei 49.500 de tineri muncitori calificați care au absolvit în anul trecut școlile profesionale din țara noastră, despre cei 175.000 de muncitori care au mărit în anul trecut numărul muncitorilor și funcționarilor din Ungaria, sau cele care ne vorbesc despre lichidarea analfabetismului ca fenomen de masă în Polonia.

Noile condiții de viață, grija puterii populare, a partidelor comuniste și muncitorești față de tineret, au făcut ca tineretul să devină un participant activ în lupta pentru înflorirea patriei.

Educat de partidele comuniste și muncitorești, tineretul țărilor de democrație populară, urmînd exemplul gloriosului tineret sovietic, își dăruiește toate puterile sale luptei pentru înflorirea patriei.

In primele rînduri ale patrioților Chinei noi, acolo unde e nevoie de mai multă energie și entuziasm, unde se cer cadre bine calificate, pășesc tinerii chinezi însuflețiți și educați de gloriosul Partid Comunist Chinez. Puterea populară a descătușat inițiativa creatoare a tineretului. La uriașa cetate a oțelului din Anșan, în satele din Sinkian, la străvechea Universitate din Pekin, ca și în toate orașele și satele Chinei populare, tinerii chinezi, asemeni fruntașului în producție Li Tung-lin membri ai Noii Uniuni Democrate a Tineretului din China sînt în primele rînduri ale celor ce luptă pentru îndeplinirea primului plan cincinal, pentru continua înflorire a patriei iubite.

Coreea democrat-populară, țară mistuită de flăcările războiului, se ridică acum din ruine. Eroicul tineret coreean care în anii războiului a schimbat ciocanul și cartea, cu pușca și mitraliera și a dat o ripostă zdrobitoare imperialiștilor americani, este astăzi în primele rînduri ale celor care reconstruiesc uzina de oțel din Kansen, căminele culturale din satul Nimbînri, sau institutele de cercetări științifice ale Academiei R.P.D. Coreene.

Eroismul în muncă a devenit un fenomen de masă în rîndul tineretului din țările de democrație populară. In Albania democrat-populară, peste 30.000 de tineri și tinere au construit calea ferată Durres-Peqin, iar alți 27.000 de tineri au lucrat voluntar la construirea căii ferate Peqin-Elbasan. Constructorii Sztalinvaros-ului — orașul tineretului din R.P. Ungară — au dobîndit la începutul primăverii acesteia o nouă victorie. Ei au pus în funcțiune primul furnal înalt al combinatului metalurgic „Stalin".

Pretutindeni în țările de democrație populară se fac cunoscuți tineri fruntași în producție ca Victoria Doroftei de la fabrica de conserve „Flora" din București, Alexandru Mitrov de la uzina de înaltă tensiune „Vasil Colarov" din Bulgaria, Gerhard Seiler de la fabrica de transformatori Röntgen din Dresda, oțelarul Carol Covol, deputat în Seimul polonez.

In prezent în toate țările de democrație populară oamenii muncii rezolvă cu succes importantele sarcini puse de partidele comuniste și muncitorești în vederea ridicării rapide a agriculturii și a ramurilor industriale care produc obiecte de consum popular.

La chemarea partidelor comuniste și muncitorești, tot mai mulți tineri muncitori, ingineri și specialiști în agronomie care lucrează în orașe cer a fi trimiși la sate pentru a se dedica luptei pentru o producție agricolă bogată. „M-am specializat în agronomie — scrie ziarului „Narodna Mladej", organ al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Popular Dimitrovist — tînăra inginer agronom Ianka Stoițeva. Pînă acum am lucrat la grădinile întreprinderii „Plod-Zelenciuk", ca împuternicit comercial. Citind Hotărîrea partidului cu privire la agricultură am înțeles că trebuie să lucrez într-o gospodărie agricolă cooperativă unde pot fi mai de folos. Vreau să lucrez într-un sat. Vreau să lupt în mijlocul membrilor gospodăriei, pentru recolte bogate".

Ca Ianka Stoițeva gîndesc mulți tineri din țara dimineților liniștite, pînă în țara minunaților trandafiri de pe valea fluviului Marița.

Sînt gînduri ale unor tineri simpli pentru ca pe pămîntul minunat al patriei să se înalțe cît mai multe construcții, pentru ca oamenii să zmulgă pămîntului cît mai multe bogății, pentru ca năzuințele tineretului lumii să devină realități.

Tinerii sovietici — avangarda tinerei generații a lumii — constituie un exemplu permanent pentru tinerii din țările de democrație populară. A fi asemeni tineretului sovietic, a semăna celor 18.825.327 de membri ai Comsomolului, — iată dorința cea mai fierbinte a tineretului din țările de democrație populară.

Invățînd din experiența Comsomolului, urmînd cu fermitate politica partidelor comuniste și muncitorești, tînăra gardă de constructori ai socialismului se află în primele rînduri ale celor care luptă pentru pace și bunăstarea popoarelor.

Să dăm avînt întrecerii socialiste în cinstea Zilei de 1 Mai

Sprijin frățesc

Incă de la începutul anului acesta, muncitorii și tehnicienii întreprinderii „Ion Fonaghi" din Orașul Stalin au întreprins o serie de acțiuni prin care au venit efectiv în sprijinul agriculturii noastre. De la 1 ianuarie ei dau în fiecare lună unităților noastre agricole însemnate cantități de piese de schimb. Tehnicianul sfatului popular regional a ridicat recent de la această întreprindere o mare cantitate de piese necesare la tractoarele K. D. 35, pe care muncitorii întreprinderii le-au fabricat cu două săptămîni înainte de termen. Muncitorii din G.A.S.-Stupini au primit de la întreprinderea „Ion Fonaghi" piese turnate din fontă printre care și steluțe pentru mașina Künzel, piese care se importau pînă acum din străinătate. Insemnate cantități de scule și piese au fost trimise pînă acum de către muncitorii acestei întreprinderi la numeroase S.M.T.-uri și centre mecanice.

Alături de membrii de partid au muncit în această acțiune și utemiștii Bădeanu Alexandru, Enache Radu și Velicu Gheorghe.

Plecarea primului grup de muncitori de la orașe la sate, pentru buna desfășurare a muncilor agricole a găsit un puternic răsunet printre muncitorii întreprinderii „Ion Fonaghi". Numeroși au fost tinerii întreprinderii noastre care au cerut să lucreze în S.M.T.-uri și G.A.S.-uri pentru sporirea producției agricole. Astfel, acum în cinstea zilei lui 1 Mai, tinerii Bădeanu Alexandru, Enache Radu și Velicu Gheorghe care pînă mai ieri lucrau însuflețiți în cadrul întreprinderii „Ion Fonaghi", desfășoară de data aceasta o muncă entuziastă la S.M.T. Rupea, asigurînd buna funcționare a utilajului agricol.

Corespondent
ȘTEFAN PETRARU

Succesele sectorului de tineret

Tinerii mineri din sectorul 5 al minei Petrila au răspuns cu entuziasm chemării partidului pentru a da patriei cît mai mult cărbune. Astfel, în întrecerea socialistă ce se desfășoară acum în întîmpinarea zilei de 1 Mai, ei obțin mereu mai însemnate succese.

In lunile ianuarie și februarie sectorul 5 de tineret, în condițiile grele ale iernii și-a depășit cu mult sarcinile de plan.

Continuînd șirul victoriilor acest colectiv harnic, folosind metoda sovietică a graficului ciclic precum și datorită unei mai bune organizări a muncii a reușit în luna martie să dea cu 2,9 la sută mai mult cărbune peste plan și să realizeze cu 5,6 la sută mai mulți metri de înaintări.

Au muncit cu mult entuziasm tinerii mineri din brigăzile conduse de tovarășii Mureșanu Traian și de utemistul Liptac Iosif care lucrează în abatajul cameră 24 care au dat cu 32, respectiv cu 34 la sută mai mult cărbune peste normă iar brigada condusă de tovarășul Păunică Ion și-a întrecut sarcinile de plan cu 21 la sută. Urmînd exemplul tovarășilor lor și brigăzile conduse de utemistul Drancă Iosif, Ciocan Mircea, Ignea Gheorghe și-au întrecut normele în proporție de 15—25 la sută.

Corespondent
POPESCU EMILIAN

Fruntașii stațiunii

SIBIU (de la corespondentul nostru Popa Gavril).

Cînd au plecat pe ogoare pentru lucrările agricole de primăvară, tractoriștii de la S.M.T. Turnișor-Sibiu s-au angajat să nu precupețească nici un efort în munca lor pentru a îndeplini la timp planul arăturilor și însămînțărilor. Conducerea stațiunii, la rîndul ei, a luat din vreme măsuri pentru asigurarea unei bune organizări a muncii în cadrul brigăzilor.

Ajunși pe ogoare, tractoriștii au început să pună în practică cele învățate anul trecut la cercurile profesionale pe timpul iernii. Astfel ei dau o mare atenție îngrijirii și întreținerii tractoarelor, aplică metoda graficului orar a lui Ivan Buneev. Intrecerile socialiste fac parte din preocupările importante ale tractoriștilor. De pildă, lozinca „nici un tractorist în afara întrecerii" a fost însușită de colectivul de tractoriști al stațiunii.

Și realizările au sosit mai de vreme de așteptări. La 31 martie, adică cu 7 zile înainte de termen, colectivul S.M.T.-ului Turnișor-Sibiu și-a îndeplinit planul arăturilor de primăvară cu 103,6 la sută.

Nu poți vorbi despre aceste realizări fără să amintești de brigada condusă de utemistul Verner Keul care și-a depășit planul cu 40 la sută. Nu poți trece cu vederea pe fruntașii brigăzii, candidați la titlul de „cel mai bun tractorist" ca utemistul Dragomir Ion (II) care și-a depășit planul arăturilor cu 45 la sută, ca Roth Martin și Vlad Marin care au muncit și în schimbul de noapte pentru ca colectiviștii din Șura Mică să termine muncile la vreme.

Tractoriștii au folosit totodată cuplajele de mașini agricole care le-au dat putința să obțină astfel de realizări. De pildă, tractoriștii din brigada III-a condusă de utemistul Beer Mihai, în urma cuplării la un tractor K.D. 35 a unui cultivator și a unei semănători au izbutit să-și depășească cu mult normele, făcînd două lucrări deodată.

Personal tovarășul Dragomir Ion (I) secretarul organizației U.T.M. a dat exemplu în această direcție reușind să-și depășească planul cu 25 la sută. Muncind cu multă însuflețire tractoriștii din această brigadă au creat astfel de posibilități de muncă colectiviștilor de la Șelimbăr încît și-au terminat muncile înainte de termenul stabilit. Trebuie spus că astfel de realizări au mai obținut și tractoriștii care muncesc pe ogoarele gospodăriilor colective din Racovița și Slimnic.

Pînă acum, candidați cu mari șanse pentru titlul de „cel mai bun tractorist" mai sînt și Grăjdan Constantin, Fulea Nicolae și Voinea Nicolae.

Pantofi „Libertatea"...

ARAD (de la corespondenta noastră Ana Martin).

Muncitorii tineri și vîrstnici din orașul Arad, traduc tot mai mult în fapte sarcinile trasate de partid și guvern.

Grăitoare sînt succesele din ultima vreme obținute de muncitorii tineri și vîrstnici din industria ușoară în întîmpinarea zilei de 1 Mai. In fiecare zi din fabricile textile și de încălțăminte din orașul Arad numeroase camioane încărcate cu tot felul de mărfuri, se îndreaptă spre magazinele de stat.

PANTOFI „LIBERTATEA"

Deși magazinul „Incălțămintea" s-a deschis doar de cîteva minute, el este aproape plin de cumpărători, care discută cu aprindere între ei. Vînzătorii în spatele tejghelelor se mișcă cu vioiciune aducînd în fața cumpărătorilor cutii cu pantofi de toate mărimile și culorile.

— O pereche pantofi maron nr. 44, cere tînărul Gheorghe Vidulescu, electrician la „Flamura Roșie". Vînzătorul i-a adus o cutie cu pantofi maron nr. 44. Intorcîndu-i pe o parte și pe alta, tînărul Vidulescu studiază emoționat pantofii din cutie. După expresia feței se vedea că-i mulțumit de ei.

— Fă-mi bon, îl rugă apoi pe vînzător.

Tînărul profesor maistru Costea Mihai de la Școala C.F.R. a venit împreună cu soția să-și cumpere pantofi.

— Dă-mi și mie o pereche de pantofi negri tot „Libertatea" spuse vînzătorului.

Și așa mereu tot mai mulți clienți cereau pantofi „Libertatea".

Vînzătorul zîmbea înțelegător cînd auzea cererile cumpărătorilor. Nu întotdeauna au fost atît de căutați pantofii „Libertatea". Cu cîteva luni în urmă se puteau auzi prin magazinele de stat și altfel de cuvinte: „Dă-mi orice pantofi numai de la „Libertatea" să nu fie".

Acum treburile s-au schimbat...

★

Cînd utemista Ana Moldovan de la fabrica de încălțăminte „Simion Bărnuțiu" din Alba Iulia a chemat tineretul din fabrică să aplice inițiativa comsomolistei Lidia Savelieva, tinerii de la fabrica „Libertatea" din Arad au urmărit cu atenție fiecare succes al acestora. Secretarul comitetului organizației de bază U.T.M. al acestei fabrici, tînărul Adalbert Bocănici a stat atunci pe îndelete de vorbă cu unii tineri care încă priveau superficial munca și alergau după cantitate. Apoi tinerii de la fabrica „Libertatea" s-au hotărît ca începînd chiar din acea zi să aplice inițiativa Lidiei Savelieva.

După prima săptămînă rezultatele aplicării prețioasei inițiative au început să se arate. Făcîndu-se efectiv și cu multă exigență controlul pe fiecare fază de operație, numărul perechilor de pantofi defecți a fost simțitor redus. Din numărul de perechi de pantofi de mai înainte care trebuiau refăcuți în fiecare zi, refacerile au scăzut la 2—3 perechi pe săptămînă. Apoi în ultima vreme despre pantofi defecți, nu se mai putea vorbi în fabrică.

Iată dece în magazinele de stat se cer acum numai pantofi fabricați la „Libertatea"-Arad.

Angajamente ale mecanizatorilor din regiunea Ploești

★ ★

La S.M.T. Stîlpu

Cu angajamente sporite, colectivul S.M.T.-ului Stîlpu, regiunea Ploești, s-a alăturat inițiativei S.M.T.-ului Peciul Nou, regiunea Timișoara pentru executarea în timp scurt și în bune condițiuni a lucrărilor de primăvară.

Printre altele, colectivul de tractoriști, tehnicieni, ingineri și funcționari de la S.M.T.-Stîlpu s-a angajat să isprăvească lucrările agricole de primăvară cu 3 zile înainte de termen, iar planul anual să fie depășit cu 10 la sută. De asemenea s-a angajat să facă numai lucrări de bună calitate, la un înalt nivel agrotehnic. Prin economii de carburanți și piese de schimb va fi redus prețul de cost al fiecărui hantru cu 6 la sută.

Pentru realizarea acestor angajamente, S.M.T.-ul Stîlpu și-a propus să ia o serie de măsuri tehnico-organizatorice. Printre cele principale sînt: 4 brigăzi de tractoare vor lucra după metoda graficului orar a lui Ivan Buneev; se vor folosi diferite cuplaje de mașini agricole pentru folosirea întregii capacități de lucru a tractorului KD-35, și se va amenaja un atelier mobil.

La S.M.T. Comișani

Asemeni mecanizatorilor din alte stațiuni de mașini și tractoare și colectivul S.M.T.-ului Comișani, raionul Tîrgoviște s-a alăturat întrecerii pornite pentru îndeplinirea la timp și în bune condițiuni a muncilor agricole din anul acesta.

Urmînd exemplul S.M.T.-ului Peciul Nou, regiunea Timișoara, mecanizatorii de aici s-au angajat să depășească planul anual de producție cu 20 la sută, iar planul lucrărilor agricole de primăvară cu 37 la sută. Totodată ei și-au propus să reducă prețul de cost pentru fiecare hantru lucrat cu 11 la sută.

Țăranii muncitori vor fi ajutați concret de agronomii stațiunii să însămînțeze plantele prășitoare (porumb, cartofi, floarea-soarelui) în cuiburi așezate în pătrat, să facă iarovizarea și plantarea de vară a cartofului, polenizarea artificială la porumb și floarea-soarelui etc.

Pentru realizarea obiectivelor fixate se vor organiza 10 brigăzi de tineret și un post utemist de control care să păstreze o legătură permanentă între brigăzile de tractoare și stațiune.

Recepția oferită de ministrul R. P. Ungare la București

La 4 aprilie, cu prilejul celei de a 9-a aniversări a eliberării Ungariei de sub jugul fascist de către Armata Sovietică, L. Pataki, ministrul R.P. Ungare la București, a oferit o recepție în saloanele Casei Centrale a Armatei.

La recepție au participat tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, I. Chișinevschi, Gh. Apostol, S. Bughici, general locotenent Al. Drăghici, Constanța Crăciun, acad. I. Murgulescu, general locotenent N. Ceaușescu, miniștri și înalți funcționari ai aparatului de stat, acad. C. I. Parhon, Stelian Moraru, reprezentanți ai vieții publice, oameni ai științei și artei, reprezentanți ai presei romîne și străine.

Au participat membri ai corpului diplomatic.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă cordială. (Agerpres)

SALUT, PRIMĂVARA SPORTIVĂ!

Cu prilejul deschiderii sezonului sportiv în aer liber, redactori ai ziarului nostru s-au adresat unor sportivi de frunte din țara noastră. Publicăm alături răspunsurile primite:

Sprijinul tovarășilor

Ne găsim la începutul campionatului de fotbal. Pentru a fi cît mai de folos echipei mele nu precupețesc nimic pentru a-mi ridica permanent măestria sportivă. In această direcție de un real ajutor îmi este experiența pe care o preiau de la jucătorii mai vîrstnici. Așa de pildă, tovarășul Marian Bazil îmi este de un real ajutor. De la el am învățat felul cum trebuie dat „pasul" unui coechipier în așa fel ca acela care-l primește să aibă un control cu mult mai ușor.

Nu pot spune că în direcția trasului la poartă cunosc totul. Pentru aceasta în zilele de antrenament mă străduiesc să-mi perfecționez tot atît de bine trasul la poartă atît cu dreptul cît și cu stîngul. Deasemenea mă străduiesc să mă acomodez cît mai mult cu jocul de ansamblu al echipei, lucru căruia atît antrenorul cît și eu îi acordăm atenția cuvenită.

Ca utemist și ca jucător al echipei reprezentative a muncitorilor ceferiști, consider că este de datoria mea să-mi perfecționez măestria sportivă în așa fel ca așteptările spectatorilor să nu fie zadarnice iar aportul pe care-l voi da echipei să fie plin de roade.

I. OLARU
din echipa de fotbal
Locomotiva — București

Experiența atleților sovietici

A început sezonul sportiv de primăvară. Acest lucru constituie un eveniment de seamă pentru orice sportiv din țara noastră.

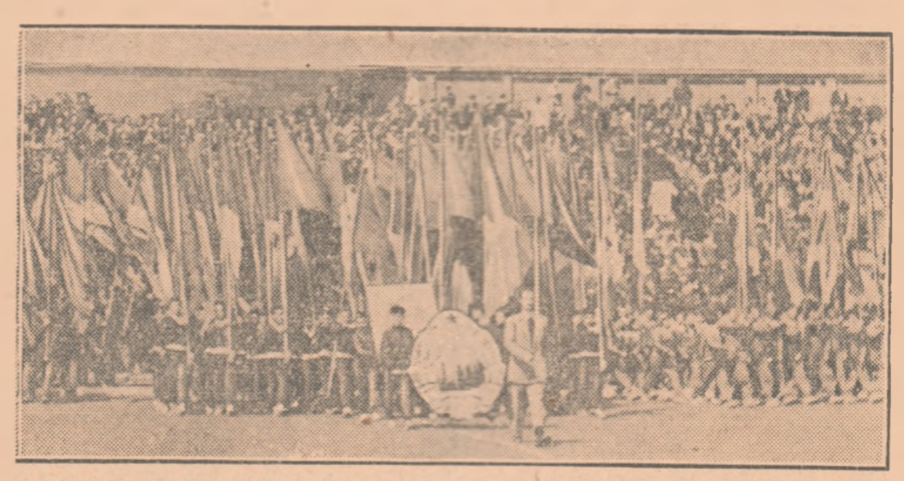
Succesul obținut în anul sportiv 1953 — noul record la 400 m. garduri — 52 sec. — a trezit în mine încrederea și dorința de a obține o performanță și mai bună, un nou record. Analizînd amănunțit stadiul meu de pregătire din anii trecuți am constatat că la începutul anului nu eram în formă ci abia în cursul lunilor septembrie—octombrie. Motivul era acela că în timpul iernii nu mă antrenam în mod temeinic. Studiind kinograma am constatat că nu lucrez suficient cu brațele, ținîndu-le într-o poziție prea joasă. De asemenea programele mele de antrenament conțineau unele lipsuri care mă țineau încă pe loc. Comparîndu-le cu ale alergătorilor sovietici Lituev, Iulin și Ignatiev mi-am putut da seama de lipsurile mele, am putut vedea că ei obțin rezultate însemnate.

Punînd în practică cele învățate de la sportivii sovietici, am ajuns acum să constat că mă aflu încă din această lună aproape de forma mea cea mai bună; la recentele antrenamente am reușit să scot pe 200 m. plat 23—22,5 secunde.

Trebuie să arăt că succesele mele se mai datoresc și atenției pe care mi-o acordă antrenorul care — ce-i drept — nu mă iartă niciodată.

Deschiderea activității sportive în aer liber din acest an mă face să-mi încordez eforturile, să lupt ca pînă la sfîrșitul acestui an să obțin un nou record al R.P.R. la 400 m. garduri de 51 secunde, iar la 400 m. plat de 47,4 secunde.

ILIE SAVEL
maestru al sportului

Soarele primăvăratec al acestei după amieze de duminică mîngîia fețele zecilor de mii de tineri ce s-au adunat pe terenul și în tribunele stadionului Republicii, să sărbătorească deschiderea sezonului sportiv în aer liber. In adierea ușoară a vîntului fluturau steagurile colectivelor sportive, tribunele fremătau de voioșia entuziastă a tinereții. Peste tot plutea atmosfera unei adevărate sărbători: începutul unei perioade de întreceri dîrze între sportivii patriei.

Sporturile — pe scurt

CROS.

● 1343 de tineri din raionul Dorohoi au participat pînă-n prezent la întrecerile din cadrul campionatului individual de cros al R.P.R.

HANDBAL.

● Duminică s-a disputat cea de a doua etapă a campionatului republican de handbal. Iată cîteva din rezultatele tehnice: Știința Timișoara — Știința I.C.F. București 7—1 (1—1; Dinamo București — Metalul Timișoara 5—8 (3—3); Știința Iași — Flamura Roșie Cisnădie 11—6 (4—1) etc.

VOLEI.

● In fruntea clasamentului categoriei A la volei — după jocurile de duminică — se află C.C.A. — 10 pct. urmată de Locomotiva București cu 9.

BASCHET

● Etapa de duminică a campionatului republican de baschet s-a soldat cu următoarele rezultate: Știința Timișoara — Dinamo București 70—67, Știința I.C.F. — Spartac București 76—65, Dinamo Oradea — Flamura Roșie Cluj 52—63, Progresul București — Progresul Orașul Stalin 76—57.

FOTBAL.

● In urma rezultatelor înregistrate în etapa de duminică a campionatului categoriei A la fotbal, cele mai serioase pretendente la lupta pentru titlu se anunță a fi echipele Flamura Roșie Arad (6 pct.), CCA (6 pct.), Locomotiva Timișoara (5 pct.), Dinamo București (5 pct.), Locomotiva Grivița Roșie (4 pct.).

Spiritul de echipă

Una din calitățile echipei noastre de volei — C.C.A. — care a făcut posibilă cucerirea unor victorii în fața unor echipe valoroase, o constituie desigur spiritul de echipă ce domnește în colectivul nostru sportiv. O serie de elemente tinere și talentate s-au încadrat perfect în echipă dîndu-i acesteia mai multă combativitate, omogenitate și voință de a învinge. Astfel se explică rezultatele în mare parte mulțumitoare obținute de noi.

Toți cei șase voleibaliști, formăm un „tot" unitar, bine sudat, cu voință și putere de luptă. O victorie obținută, desigur că ne bucură pe toți. Intîlnirile terminate nefavorabil constituie fără îndoială subiectul unor analize serioase.

De un real ajutor ne sînt cele 4 antrenamente săptămînale, și seriozitatea cu care fiecare voleibalist caută să-și însușească tehnica volei-ului modern.

Cu prilejul deschiderii sezonului sportiv în aer liber, echipa noastră de volei își va începe antrenamentele și va desfășura meciuri în aer liber. Sperăm și dorim să obținem rezultate neîncetat mai bune.

ȘTEFAN ROMAN
maestru al sportului

Antrenamente temeinice

Este știut că fără un antrenament temeinic, bazat pe metode științifice de pregătire, nu se pot obține rezultate bune și deci, performanțele oricărui sportiv sînt departe de a fi satisfăcătoare.

In ceea ce ne privește pe noi, înotătoarele, un interes deosebit îl prezintă continuarea antrenamentelor și în timpul iernii.

In sezonul sportiv din iarna aceasta, am luat parte cu regularitate la antrenamentele din bazinul acoperit de la Floreasca. Acest fapt mi-a dat posibilitatea să continui sistematic antrenamentele și fără îndoială a avut ca urmare îmbunătățirea condiției fizice și în general, pregătirea tehnică pentru proba de 100 m fluture la care m'am specializat.

Anul acesta, probabil că și noi junioarele vom avea de susținut mai multe întîlniri cu sportivele din alte țări. Pentru aceasta eu mă pregătesc cu multă seriozitate.

Astfel, în fiecare zi, în bazinul de la Floreasca, cu ajutorul tovarășului antrenor, lupt pentru a-mi perfecționa stilul de înot, învăț să înot mai bine, mai iute pentru a îmbunătăți recordul personal în proba de 100 m. fluture.

Astfel, la probele de antrenament, urmez programul stabilit de tov. antrenor parcurgînd zilnic 2.000—3.000 m.

Folosind metode științifice de antrenament, sînt convinsă că anul acesta, cînd voi depăși vîrsta de 18 ani, voi realiza timpi mult mai buni decît cei pe care-i dețin în prezent (1'37" — pe 100 m. fluture individual).

CONSTANȚA GHIȚA
din Asociația sportivă
„Constructorul"

Pentru culegerea unor recolte bogate de cartofi

Aşa am obţinut recolte bogate

Am citit în ziar şi am auzit la radio Hotărîrea partidului şi guvernului cu privire la pregătirea şi executarea la timp şi în bune condiţii a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954 şi m-am bucurat văzînd cîtă grijă se dă pentru a avea o recoltă bogată, hrană pentru toţi oamenii muncii şi materii prime pentru industrie. Socotesc de asemenea că este foarte înţelept că se pune mare bază pe mărirea producţiei de cartofi şi porumb. Eu am semănat întotdeauna cartofi fiindcă, bine îngrijiţi, dau o recoltă bună, ne hrănesc pe mine şi familia, sînt buni ca furaje pentru animale şi ne asigură şi venituri prin valorificarea la cooperativă, contractări sau achiziţii.

Dacă am avut o recoltă bună la cartofi, asta se datoreşte însă numai îngrijirii pe care le-am dat-o. In primul rînd am căutat să asigur umezeala necesară în pămînt. Pentru ca să ajut ogorul să absoarbă mai bine apa din zăpada de iarnă, l-am desmiriştit în vară, îndată după recoltare. Tot pentru aceasta l-am mai arat odată în toamnă. In acest fel am făcut ca apa din topirea zăpezii să intre adînc în pămînt şi să nu se evapore.

Insămînţarea am făcut-o devreme, la începutul lunii martie pentru ca să aibă timp cartoful să se dezvolte bine înainte însă de a-l însămînţa am îngrăşat pămîntul. Eu obişnuiesc să pun odată la doi ani bălegar pe ogor. In curte am o groapă mare în care se scurge toată apa şi lăturile. In această groapă arunc bălegarul, paiele şi cocenii şi le las să dospească bine. 40 de căruţe de bălegar am pus pe ogor într-un strat uniform. Peste o săptămînă am arat din nou pentru a face să pătrundă în adîncime îngrăşămîntul. Chiar în ziua arăturii am pus cartofii. Am ales pentru însămînţare cartofii frumoşi bine dezvoltaţi. Vreau să spun că în fiecare an eu pun sămînţă nouă, fiindcă cea rezultată din recolta mea e corcită. Cartofii de sămînţă i-am tăiat în bucăţi, în două sau trei, după numărul ochilor apăruţi pe tubercul. I-am semănat în cuiburi la vreo 40 cm. distanţă, la adîncime de 15—18 cm. După ce am afundat bine în pămînt cartofii, am acoperit cuibul cu pămînt. Chiar în ziua aceea am grăpat pămîntul cu o grapă de lemn pentru a-l fărîmiţa şi a împiedica apa să se evapore printre locurile libere dintre bulgării mari. In acest fel am însămînţat în primăvară o jumătate de pogon şi în vară o altă jumătate. Am însămînţat 220 kg. de cartofi de vară şi 300 kg. de cartofi de toamnă. Am obţinut o recoltă de 3500 kg. de cartofi pe fiecare jumătate de pogon ceea ce înseamnă vreo 14.000 kg. la hectar.

Am avut o asemenea recoltă bună numai fiindcă nu am lăsat ogorul în părăsire după însămînţare. Astfel îndată după prima ploaie şi după ce au ieşit puţin din pămînt frunzuliţele, am dat prima praşilă. Am prăşit cu prăşitoarea şi acolo unde nu a ajuns maşina, am dat şi cu sapa. Peste două săptămîni am prăşit la fel şi peste încă două săptămîni am prăşit numai cu sapa.

Porumbul l-am semănat pe ogorul care a fost la fel desmiriştit şi arat în toamnă. Primăvara am grăpat pămîntul, l-am lăsat vreo două săptămîni şi apoi am însămînţat cu marcatoarea cu două rînduri. In cuiburi cîte 2—3 boabe la 10—15 cm. Indată ce porumbul a răsărit l-am prăşit cu prăşitoarea, am prăşit mai tîrziu cu sapa, l-am rărit, lăsînd cîte un fir de porumb la 30—40 cm., fără să-l plivesc şi l-am mai prăşit odată cu maşina şi odată cu sapa. Am obţinut o recoltă de aproape 1800 kg. la hectar.

Datorită faptului că am lucrat bine pămîntul şi am avut recolte bogate, am putut avea venituri mai mari şi mi-am cumpărat diferite lucruri în casă, făcîndu-mi traiul mai bun şi mai îmbelşugat.

Anul acesta însămînţările au început mai tîrziu fiindcă zăpada s-a topit greu. Pentru a obţine totuşi o recoltă bogată voi urma sfaturile agronomilor, mă voi strădui să îngrijesc şi mai bine ogorul, voi căuta să-l îngraş suplimentar, să folosesc cenuşa şi să aplic unele metode înaintate, cum ar fi de pildă însămînţatul în cuiburi aşezate în pătrat şi altele. In acest fel voi contribui la asigurarea hranei poporului muncitor şi la ridicarea nivelului de trai.

GRIGORESCU DUMITRU
ţăran muncitor, comuna Hăbud
regiunea Ploeşti

Maestrul recoltelor de cartofi

Vătăşelu Ştefan, brigadierul legumicol al gospodăriei colective din Şoldanu, raionul Olteniţa, poartă o haină sură. Doar în zilele de sărbătoare haina rămîne singură, spînzurată în cuier. Vătăşelu se simte bine în ea. E largă, tocmai pe măsura lui şi nu-l stînjeneşte în mişcări. Haina mai are încă un avantaj pentru el: are buzunare mari. Ce s-ar face el cu nişte buzunare mici. De pildă, astăzi pleacă pînă la Budeşti, la moară. Ca deobicei, cînd pleacă într-un sat străin, Vătăşelu fuge repede pînă în pivniţă şi-şi pune în buzunarele largi cîţiva cartofi. Dar ştiţi ce fel de cartofi? de 1,100 kg. fiecare. Sînt din recolta gospodăriei colective din toamna trecută.

Cînd a ieşit din curte mai era pînă la ziuă. Calul galopează uşor pe asfaltul şoselii. In căruţă. In spatele lui, pe un sac stă zgribulită nevasta. E puţin cam frig. Pe apele Argeşului plutesc ca nişte corăbii fără cîrmă blocuri de gheaţă, semn că primăvara îşi spune cu hotărîre cuvîntul. Pînă la Budeşti nu e chiar aşa aproape. Calul îndură multe bice pe spinare pînă ajunge acolo. Un drumeţ face semn să-l ia în căruţă. Vătăşelu trage de hăţuri şi dintr-un salt omul e lîngă el.

— La Budeşti?

— Acolo. Merg la moară.

Căruţa trăncăne puternic şi vorbele se aud greu. O vreme discuţia se întrerupe, dar peste cîtva timp Vătăşelu se simte tras de mînecă.

— Ce-ai în buzunarele astea aşa umflate?

— O conferinţă — răspunde scurt Vătăşelu şi-i face cu ochiul nevestii, deşi ea nu ştia despre ce e vorba. Călătorul insistă curios.

— Nu serios, ce-ai aici?

— Naţi-o bună! Crezi că la 50 de ani îmi arde de glume? Uite colea. Şi scoate din buzunar un cartof lunguieţ, cu coaja roşietică, pe care-l cîntăreşte din privire.

— Un kil şi două sute are. E din recolta mea de la colectivă. Cînd merg pe undeva îl arăt la oameni. Asta e conferinţa mea. Nu mai zic nimic. L-arăt şi gata.

Omul priveşte uimit la cartof, întorcîndu-l pe toate părţile.

— Zici că-i altoit, nu alta. Cum dracu de-a ieşit aşa năzdrăvan?

— Eh, mare lucru. Am făcut iarovizare, l-am cultivat vara...

— Pînă acum n-am priceput nimic. Spune aşa cu încetul.

Vătăşelu pune hăţurile după gît, se reazemă de mîna dreaptă, după ce se uită puţin la cartof, începu să dea lămuriri la „conferinţa" sa.

Cartofii lui Vătăşelu Ştefan au o istorie mare. Eu, care o cunosc, pînă îşi termină el conferinţa, pot să v-o spun şi dumneavoastră.

Se poate

In iarna lui 1953 Vătăşelu a fost trimis de către gospodărie la şcoala de brigadieri din Călăraşi. Toată viaţa sa n-o să uite ce-a învăţat în timp de trei luni aici. In timpul cursurilor Vătăşelu a învăţat despre Miciurin şi Lîsenco, a aflat că în Uniunea Sovietică se cultivă cartofi la temperaturi chiar mai ridicate decît cea a Bărăganului, şi multe altele. Vătăşelu Ştefan începu să îndrăgească meseria de legumicultor. S-a întors în gospodărie plin de vise şi entuziasm. Avea de gînd să facă din grădina gospodăriei, pe care o avea în seama lui, un adevărat rai al legumelor.

In primăvară, gospodăria primi 6 mii de kilograme de cartofi pentru a fi însămînţaţi. Colectiviştii s-au mirat: „strică orzul pe gîşte. Parcă n-ar şti că la noi nu se face cartoful".

Din clipa în care a văzut cartofii pentru sămînţă, Vătăşelu n-a mai avut astîmpăr. Se învîrtea pe lîngă ei, lua cîte unul în mînă şi-l privea cu atenţie, cu ochii luminaţi de un gînd mare, nedestăinuit încă. Intr-o zi a mers şi a stat de vorbă cu consiliul de conducere al gospodăriei. A cerut să i se dea cultivarea cartofilor pe seama lui.

— Ii iarovizăm şi-i plantăm vara. Scoatem o recoltă straşnică. Propunem adunării generale să cultivăm trei hectare.

Dar visurile brigadierului erau gata să se risipească. Cînd a auzit despre ce e vorba, adunarea generală a sărit ca arsă în sus.

— Noi vă ştiam oameni cu chibzuială, ce dracul luă cuvîntul primul, un colectivist trecut spre bătrîneţe. Cum o să pui cartofi în mijlocul verii. Mai bine îi împărţim pentru mîncare. Aşa, îi aruncăm în vînt. Faceţi experienţe, dar nu pe pielea noastră.

— Sigur că da — întări o femeie de alături spusele bătrînului. Tot n-avem cartofi acasă. Să ni-i împartă pe toţi. Ar face o treabă bună. Cu experienţe d-astea mai mare paguba.

Vătăşelu a încercat să pună lucrurile la punct.

— Tovarăşi, să fim înţeleşi: noi nu facem nici-o experienţă. Experienţele le-au făcut alţii înaintea noastră. Noi mergem la sigur. Cultivăm după metoda sovietică. In Uniunea Sovietică se cultivă cartofi în locuri unde sînt arşiţe mai mari ca la noi.

Vorbea rar, bărbăteşte, cu braţele sale puternice şi vocea sa avea în ea o siguranţă fără de tăgadă.

După multe îndoieli, adunarea i-a dat pînă la urmă dreptate. Brigadierul mai discută unele amănunte cu consiliul de conducere şi se apucă să iarovizeze cartofii. In camere spaţioase, umede, cartofii erau puşi la încolţire. Două femei şedeau toată ziua acolo şi-i întorceau cînd pe o parte cînd pe alta. Vătăşelu venea tot mai des şi privea colţişoarele care ieşeau îndrăzneţe din tuberculi.

Greutăţile sînt învinse

Spre sfîrşitul lui iunie, cînd apele Argeşului abureau sub razele fierbinţi ale soarelui puternic de vară, căruţele colectivei cărau pe ogoare cartofii încolţiţi pentru a fi plantaţi. Nu numai în Şoldanu, ci chiar pînă în satele învecinate se dusese vorba de parcă se întîmplase un lucru nemaipomenit „Ai de la colectiva din Şoldanu şi-au ieşit din minţi. Pun cartofii în pămînt în mijlocul verii". Cei care treceau pe şosea spre Radovanu îşi opreau căruţele şi cu mîinile proptite în buzunare rîdeau în auzul celor care puneau cartofii în pămînt.

— Ce te joci, dom'le, ăştia-s savanţi! Mîine, poimîine seamănă cartofi şi în Argeş — spunea cîte unul mai în batjocură. Alţii, mai cu scaun la cap, judecau mai bine.

— Nu zic că ei nu se pricep la treabă. Asta n-o spun. La bucate ne întrec pe ruptele. Ştiu că-s oameni cu chibzuinţă. Dar nu-mi închipui ce-o fi cu ei acum! Bunătate de cartofi, stricaţi de pomană. Am auzit că la iarovizarea aia a lor au aruncat la porci o grămadă de cartofi care s-au stricat...

— Mai ştii — îşi dădea cu părerea o femeie — poate că ştiu ei ceva. N-aruncă ei cartofii de pomană în pămînt.

Chiaburul Marin Macarie, era vesel de parcă-i născuse nevasta.

— Or să facă ei cartofi cînd mi-o creşte mie păr în palmă. Aici e lucrătură cu dedesubt, nu vedeţi? Ca să nu-i dea la oameni, îi bagă mai bine în pămînt să putrezească.

Vătăşelu auzea totul, dar tăcea. Ii ardeau obrajii de necaz, de parcă-l pălmuise cineva. Auzeau şi oamenii, şi tăceau şi ei. Se întorceau de ruşine cu spatele la acei care vorbeau în marginea şoselii. Totuşi, munceau cu tragere de inimă. Brigadierul îi zorea mereu.

— Daţi-i zor, oameni buni. Repede de tot.

Intr-o săptămînă cartofii au fost puşi în pămînt. Munca însă nu se terminase. Trebuiau udaţi la timp pentru ca să poată răsări cît mai repede. Brigadierul trebui să se roage mult timp de udători pînă să-i convingă să se ocupe şi de cartofi. Moş Decu şi Moş Constantin erau grădinari vechi şi faptul că brigadierul nu ţinuse seamă de sfaturile lor îi necăjise rău.

— Să facă singur dacă-i convine. Noi n-o să muncim degeaba.

Vătăşelu n-a spus nimic. A luat sapa şi a început să facă singur şanţurile. „E greu să transformi natura, dar mai greu oamenii" Moş Decu s-a uitat cîtva timp la brigadier nedumerit, a dat din cap şi apoi, înghiontindu-şi tovarăşul, a pus şi el mîna pe o sapă. Cu toate că mai bombăneau din cînd în cînd, treaba mergea. Ca să ajungă cu apa la tarlaua cu cartofi au trebuit să ocolească cu şanţul un kilometru întreg.

In seara aceea brigadierul inundă ogorul unde cultivase o parte din cartofi. Peste pămîntul uscat, dornic de umezeală, apa începuse să bălească.

Se vestea apropierea zorilor. Stelele se ascundeau una după alta în ceaţa dimineţii şi pe cîmp se auzeau căruţele oamenilor care plecau la seceriş. Strîngîndu-şi haina pe corp brigadierul se plimba îngrijorat pe marginea ogorului. Dacă apa nu va intra în pămînt pînă ce soarele va începe să încălzească, recolta este pierdută. Apa înfierbîntată ar distruge cartofii. Scormoni cu palma un cuib de cartofi. Apa ajunsese la ei. Colţii erau verzi, plini de sevă, rîzînd parcă de bucurie că dăduseră de umezeală.

Mecanicul de la pompa de apă veni lîngă el.

— Ce zici — îl întreabă brigadierul — o să înghită pămîntul toată apa asta pînă dimineaţă?

— O înghite, tovarăşe brigadier. O înghite ca un burete.

Mecanicul a avut dreptate. Cînd soarele s-a ivit deasupra răchitişului din josul Argeşului, pe tarla nu se mai vedea nici un petec de apă. Reavăn, ghiftuit de apă, pămîntul înghiţea lacom căldura soarelui de vară.

Peste o săptămînă brigadierul îşi punea palma streaşină la ochi şi mîngîia cu privirea frunzele cartofilor care înverziseră uniform toată tarlaua. Vătăşelu cuprindea cîte-o tulpină fragedă între palme şi o mîngîia plin de duioşie.

— Tii, da mare te făcuşi, bre! Dita-mai stejaru. Diseară vă mai dau niţică apă că v-o fi sete. Văd eu că tînjiţi cînd vedeţi Argeşul trecînd pe lîngă voi.

20.000 de kg. la hectar

A fost sărbătoare în ziua aceea pentru brigadierul Vătăşelu Ştefan, pentru brigada lui, pentru colectiva întreagă şi pentru satul întreg. Colectiviştii duceau în carele grele, victorioşi, trofeele unei mari bătălii. 20 de mii kg. de cartofi la hectar! Oamenii priveau şi parcă nu le venea să creadă. Luau în mîini cartofii de culoare roză, grei de un kilogram şi două sute de grame şi se minunau cu glas tare. Moş Decu a luat un cartof, s-a uitat cîteva minute la el şi apoi a dat din cap a nedumerire.

— Dacă muream ieri, îmi părea rău. N-apucam să văd cu ochii şi minunea asta.

Pentru prima dată colectiviştii au primit cartofi la împărţirea produselor. Lîngă miile de kilograme de porumb şi grîu, colectiviştii puneau în hambarele lor saci grei cu cartofi aşa cum nu mai puseseră niciodată în viaţa lor.

Vestea despre recolta neobişnuită de cartofi a gospodăriei din Şoldanu s-a răspîndit în întreaga regiune. La gospodărie au venit colectivişti şi brigadieri legumicoli de peste tot. Vătăşelu Ştefan şi-a scos cu gestul lui obişnuit un cartof din buzunar, l-a ridicat în sus spre văzul tuturor şi apoi a început să vorbească.

— Apoi, dragi tovarăşi, după cum ştiţi, cartoful e cam pretenţios pentru Bărăganul nostru. Dînsului nu-i plac căldurile mari pentru că năduşeşte repede.

Oaspeţii zîmbesc şi-l ascultă cu interes.

— Dacă ştii cum să-l iei scoţi recolte mari. Ei, dar să vă spun mai bine cum am muncit noi anul acesta.

Şi Vătăşelu le vorbi toată ziua, îi purtă pe cîmp şi prin camerele în care a făcut el iarovizarea. La plecare oaspeţii au luat fiecare cîte un cartof în buzunar.

— Ştii — s-au explicat ei — dacă o să avem ceva împotriviri şi noi din partea cuiva, scoatem imediat cartoful şi-l arătăm. De alte explicaţii nu mai e nevoie.

ION BAIEŞU

— Uite, aşa se pun cartofii după noua metodă. Nu e greu deloc. O să înveţi repede...

Cu grijă şi cu răbdare brigadierul Miu Aurel de la gospodăria colectivă din Sîntana, regiunea Arad îi arată tinerei colectiviste Elisabeta Ţimerman cum se însămînţează cartofii în cuiburi aşezate în pătrat.

Foto: EUGEN CSIKOŞ

Mai multă atenţie cultivării cartofului

(De la corespondentul nostru). — In regiunea Bucureşti se desfăşoară o susţinută acţiune pentru propagarea în rîndul ţărănimii a tehnicii cultivării cartofului. S-au ţinut pînă acum mai multe consfătuiri cu ţăranii muncitori în care s-a vorbit îndeosebi despre metodele agrotehnice avansate ce se aplică la cultura cartofului, datorită cărora colhoznicii sovietici au dobîndit producţii record. Din întinderea regiunii, mii de hectare sînt destinate anul acesta culturii cartofului. Numai în raionul Răcari se vor cultiva cu cartofi 7.200 hectare.

Sub conducerea partidului, organele locale ale puterii de stat au asigurat condiţiile necesare pentru însămînţarea cartofului în cuiburi aşezate în pătrat.

Peste 3.000 hectare vor fi semănate cu cartofi iarovizaţi în vederea obţinerii de recolte timpurii.

Se acordă atenţia cuvenită extinderii metodei academicianului T. D. Lîsenco: plantarea de vară a cartofului.

Extinderea plantării de vară a cartofului în întreaga regiune va scuti regiunea Bucureşti să mai transporte cartofii de sămînţă din alte regiuni ale ţării şi-i va permite satisfacerea nevoilor de consum ale populaţiei din oraşul şi regiunea Bucureşti.

Există posibilitatea ca plantarea de vară a cartofului să se facă pe un număr mai mare de hectare. Din păcate în regiunea Bucureşti există raioane întregi unde nu se cultivă cartoful pentru că, „nu-i prieşte". Unul dintre acestea este raionul Vida. Tehnicienii secţiunii agricole a sfatului popular raional Vida s-au lăsat influenţaţi de această idee. Astfel se explică de ce în majoritatea comunelor din acest raion (cum e de exemplu în comuna Blegeşti), nu e prevăzut să se planteze nici un cuib de cartof pentru că „nu se face". — „Nu se face la noi cartoful" — îţi spune cu toată tăria şi tovarăşul Ştefan, primul secretar al comitetului raional U.T.M. Vida.

Se cere colectivului de specialişti în cultura cartofului din cadrul secţiunii agricole a sfatului popular regional Bucureşti să-şi îndrepte atenţia spre aceste raioane unde se crede că cultivarea cartofului e imposibilă sau nu dă rezultate. Acelaşi lucru se cere şi comitetului regional U.T.M.

Plantarea cartofului în cuiburi aşezate în pătrat

Ing. V. Comarnescu
decorat cu Ordinul Muncii clasa I-a

In Hotărîrea guvernului şi partidului cu privire la pregătirea şi executarea la timp şi în bune condiţiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954 se subliniază necesitatea creşterii considerabile a producţiei de cartofi prin extinderea suprafeţelor cultivate şi mai cu seamă prin realizarea de producţii mari la hectar.

Cultura cartofului în condiţiunile de cultură de acum are însă un dezavantaj: ea cere foarte multe braţe de muncă în tot timpul creşterii şi dezvoltării, mai cu seamă la plantare şi recoltare. De asemenea, cerînd o îngrijire bună în timpul vegetaţiei, pentru acest lucru se cheltuiesc multe zile de muncă. In plus, lucrările de întreţinere a cartofului trebuiesc făcute în acelaş timp cu alte lucrări din gospodăriile agricole, care în timpul verii sînt foarte urgente.

In Uniunea Sovietică şi la cultura cartofului ca şi la alte culturi, mecanizarea a luat un avînt deosebit.

La început s-au construit maşini pentru plantat cartofi în rînduri obişnuite. Prin mecanizarea procesului de plantare cu această maşină, praşilele se pot face mecanic numai într-o singură direcţie, aşa în cît sînt necesare încă multe braţe de muncă pentru îngrijirea culturii în timpul vegetaţiei. De aceea, în Uniunea Sovietică, în regiunile bune producătoare de cartofi, s-a trecut la mecanizarea praşilelor în două direcţii prin plantarea cartofului în cuiburi aşezate în pătrat.

Ce se realizează prin plantarea cartofului în cuiburi aşezate în pătrat

La Institutul de cultura cartofilor al U.R.S.S. s-a studiat în anul 1950 plantarea cartofului în cuiburi aşezate în pătrat în comparaţie cu cultura obişnuită. Pentru plantarea cartofului în mod obişnuit la distanţa de 70×35 cm. s-au întrebuinţat la fiecare hectar 24 zile om şi 5 zile perechi animale, iar la plantarea în cuiburi aşezate în pătrat 10 zile om şi 6 zile perechi animale. Cea mai mare producţie s-a obţinut de la cartofii plantaţi în cuiburi aşezate în pătrat la distanţă de 60×80 cm. cu trei tuberculi la cuib şi anume 30.500 kg. ha.

In urma acestor rezultate, industria maşinilor agricole din Uniunea Sovietică a început fabricarea maşinei de plantat cartofi în cuiburi aşezate în pătrat.

La noi în ţară încă nu s-a introdus această metodă pe suprafeţe mari, însă încercările făcute pe suprafeţe mici, ne dovedesc superioritatea metodei şi necesitatea introducerii ei pe scară largă, mai ales în regiunile bune producătoare de cartofi.

Avantajele acestei metode sînt:

1. Tuberculii plantaţi cîte unul, doi sau trei în cuiburi aşezate în pătrat, datorită praşilelor mecanice, care crează un strat afînat din toate cele patru părţi ale cuibului, dau tufe mai viguroase, cu un număr mai mare de tuberculi la cuib şi cu posibilităţi mai bune de creştere a tuberculilor.

2. La plantarea în cuiburi aşezate în pătrat îngrăşămintele se pot da la cuib. Ingrăşămintele date la cuib, în aceeaşi cantitate ca şi prin împrăştiere, sînt folosite mai bine de plante în tot cursul creşterii lor.

3. Lucrările de îngrijire a plantelor executate mecanizat se fac mai bine decît cele făcute manual, deoarece pămîntul este afînat la adîncime mai mare. Un cultivator tras de tractor, condus de un tractorist şi de un conducător de cultivator poate prăşi într-o zi 10—12 hectare, ceea ce corespunde cu munca a 100—200 lucrători buni. Deci se micşorează mult şi nevoia de braţe de muncă.

Pregătirile asigură succesul

Pentru ca plantarea în cuiburi aşezate în pătrat să se facă în condiţiile cele mai bune pentru creşterea şi dezvoltarea plantelor şi pentru a se obţine recolte mari, trebuie ca lucrările de pregătire a pămîntului să fie făcute cît se poate de bine şi anume:

1. Parcelele destinate culturii cartofilor în cuiburi aşezate în pătrat trebuie să fie cît se poate de plane sau cu înclinaţiuni uşoare.

Plantarea pe coaste repezi face ca cultivatoarele sau plugurile cu ajutorul cărora se realizează pătratele, să alunece şi astfel rîndurile să nu mai lasă drepte, distanţa dintre rînduri să nu mai fie uniformă şi să se îngreuneze prăşitul mecanic.

2. Parcelele destinate acestei plantări e necesar să fie desmiriştite îndată după recoltarea plantei premergătoare (plante păioase). Apoi se face arătura de toamnă. Inaintea arăturii de toamnă este bine ca să se dea îngrăşăminte naturale şi chimice pentru a fi băgate sub brazdă.

3. In primăvară, cînd cîmpul poate fi lucrat, trebuie să se grăpeze de două ori cu grapa de fier.

4. Plantarea cartofului se face atunci cînd temperatura în pămînt la adîncimea de 10 cm este de cel puţin 7 grade C. Materialul folosit la plantare are o deosebită importanţă pentru obţinerea recoltelor mari. In regiunile bune producătoare de cartofi, unde verile sînt răcoroase şi cu ploi multe, se cultivă cartofi din soiurile timpurii şi tîrzii. In regiunile de şes însă, unde verile sînt călduroase şi secetoase, numai soiurile timpurii dau producţii bune. Iarovizarea grăbeşte răsărirea cu 10—20 zile şi astfel plantele folosesc mai bine ploile şi timpul răcoros din primăvară, dînd producţii mai mari.

Inainte de iarovizare sau în cazul cînd nu se face iarovizarea înainte de plantare, cartofii se aleg după mărimi, ştiut fiind, că tuberculii mari răsar mai repede şi dau producţii mai mari decît tuberculii mici. De aceea tuberculii se aleg în trei categorii şi anume: mai mari de 70 g., care se plantează tăiaţi în jumătăţi şi sferturi, de la 70 g. şi pînă la 50 g., care se plantează întregi, şi tuberculi mai mici de 50 g., care se plantează cîte doi.

Plantarea cartofilor în brazda plugului, în cuiburi aşezate în pătrat

In regiunile de şes, secetoase, plantarea în cuiburi aşezate în pătrat se face în brazda plugului, deoarece aici, pierderea apei prin evaporare trebuie să fie cît mai mică. Plantarea în brazda plugului se face odată cu arătura pentru plantare.

Această metodă se poate aplica foarte uşor şi de către ţăranii muncitori cu gospodării individuale. Suprafaţa cîmpului destinată plantării cu cartofi în cuiburi aşezate în pătrat, se tăvălugeşte cu un tăvălug de lemn. Prin tăvălugire suprafaţa pămîntului se îndeasă puţin şi se netezeşte, ceea ce uşurează marcarea terenului în linii drepte. Cuiburile se fac la distanţă de 60—70 cm. Prima dată se face marcarea pe latul terenului, la distanţa de 70 cm. In condiţiunile noastre marcarea cea mai perfectă se poate face cu ajutorul unei maşini de semănat cu tracţiune animală, la care se lasă numai 2 sau 3 brăzdare în funcţie de lăţimea semănătorii.

Pentru ca rîndurile să fie perfect drepte, prima dată cînd se trece cu semănătoarea, ea se conduce după jaloane aşezate în linie dreaptă sau de-a lungul unei sfori. Conducătorul semănătorii trebuie să ţină roţile avantrenului exact pe lîngă sfoară sau pe linia sforii, iar la trecerile următoare — pe linia lăsată de roţile semănătorii sau avantrenului, după cum s-a făcut aranjarea maşinii.

Distanţa de 60 cm. se realizează odată cu arătura cu plugul. Un plug de tractor cu două brazde ară exact 60 cm. iar un plug tras de animale realizează această lăţime la trei brazde.

Arătura de plantare începe numai atunci cînd întreg cîmpul a fost marcat într-o direcţie la distanţa de 70 cm.

Perpendicular pe liniile lăsate de marcator, se ară cu tractorul cu un plug cu două brazde. La întretăierea brazdei cu linia lăsată de marcator se plantează cartofi la adîncime de 10—15 cm. cîte doi tuberculi la cuib, depărtaţi cu cîte 10 cm. între ei, adică se pune cîte un tubercul deoparte şi de alta a liniei marcatorului la distanţă de 5 cm. La răsărire, această distanţă de 10 cm. este repede acoperită de plante şi astfel distanţa dintre tufe devine de 60 cm.

Aşa cum s-a mai arătat, prima dată se trece cu tractorul după jaloane şi se dă o deosebită atenţie primei brazde. De această brazdă depinde apoi posibilitatea mecanizării praşilelor. După ce s'a tras prima brazdă, lucrătorii aşezaţi la distanţe egale de 50 cm. unul de altul, pe ambele părţi ale arăturii, aşează cîte doi tuberculi pe coama brazdei de o parte şi de alta a liniei lăsate de marcator, iar alţi lucrători pun în fundul brazdei cîte 300 gr amestec de mraniţă cu cenuşă (290 gr. mraniţă şi 10 g. cenuşă la fiecare cuib).

In timpul unei zile de lucru cu un tractor cu un plug de două brazde se plantează 2 hectare. La plantarea cartofilor cu două pluguri trase de animale dintre care unul cu două brazde şi unul cu o brazdă, se plantează pe zi un hectar. Indată după plantarea cîmpului se grăpează bine cu grapa cu colţi scurţi sau cu grapa întoarsă, pentru nivelarea pămîntului în urma plugului. Dacă între plantare şi răsărire cad ploi sau răsar buruieni, se mai trece odată cu grapa uşoară cu colţi scurţi. A doua grăpare se face cînd apar primele plante de cartofi la suprafaţa pămîntului şi a treia cînd au răsărit bine toate plantele. Prin grăpare se distrug buruienile abia răsărite, se afînează solul şi deci se înlesneşte pătrunderea aerului în pămînt.

După ce plantele au ajuns la înălţimea de 15—20 cm se face prima praşilă mecanică. Pe suprafeţe mai mici de 3 hectare aceasta se poate face cu prăşitoare trase de un cal, iar pe suprafeţe mai mari cu cultivatorul C.U.T. tras de tractor. In regiunile de şes, secetoase, cartofii nu se muşuroiesc, deoarece muşuroiul provoacă evaporarea prea mare a apei din pămînt. Imediat după prăşitul mecanic, acesta se completează cu o praşilă manuală în jurul cuiburilor. Acum se taie toate buruienile şi se trage puţin pămînt la baza tufei fără a face muşuroi. Dacă apar alte buruieni, sau pămîntul a prins scoarţă în urma ploilor mari, se face a doua praşilă mecanică, urmată de cea manuală. După aceasta se fac, de cîte ori este nevoie, numai praşile mecanice.

Plantarea cu cultivatorul

Plantarea în cuiburi aşezate în pătrat se poate face şi cu ajutorul cultivatorului tras de tractor. In ţara noastră s-au fabricat cultivatoare C.U.T. 21, dar aceste cultivatoare nu sînt prevăzute cu trupiţe de rariţă ci numai cu ghiare şi cuţite care afînează solul şi taie buruienile. Pentru a putea planta cu ele cartofi în cuiburi aşezate în pătrat trebuiesc aplicate trupiţe de rariţă. Acestea se pot face în orice atelier de fierărie deoarece sînt asemănătoare cu cele de la rariţele obişnuite. Altfel cultivatoarele nu pot realiza brazde adînci şi cartoful se aşează în stratul superior, răsare greu, sau din cauza uscăciunii nu mai răsare.

In regiunile secetoase nu se recomandă plantarea cu cultivatorul. Numai în regiunile ploioase şi anume în regiunea Stalin, o parte din regiunea Hunedoara şi unele raioane din regiunea Cluj, se poate folosi cultivatorul.

Pregătirea pămîntului pentru plantarea în cuiburi aşezate în pătrat cu ajutorul cultivatorului se face la fel ca şi pentru plantarea cu plugul. După ce terenul s-a grăpat în primăvară, se jalonează în direcţia în care merge cultivatorul pentru tragerea brazdelor. In cazul lucrării cu cultivatorul trebuie prevăzută o lăţime de 10—12 m. la toate cele patru capete pentru întorsul tractorului cu cultivator. Brazdele de plantare trebuie să fie adînci de 18—20 cm. deoarece o parte din pămînt se varsă înapoi şi se realizează astfel tocmai adîncimea de 10—12 cm.

După trasarea brazdelor se scot rariţele de la cultivator şi se aşează ghiarele cultivatorului pentru a marca în direcţia cealaltă. Dacă în fiecare cuib se pun cîte doi tuberculi, ghiarele se aşează la distanţa de 70 cm. Dacă se pun cîte trei tuberculi la cuib, atunci distanţa dintre ghiare trebuie să fie de 80 cm. astfel încît după răsărire distanţa dintre plante să fie de 60—65 cm. în toate direcţiile. Imediat ce s-au marcat primele linii perpendiculare pe brazdele deschise de cultivatorul cu rariţa, se plantează cartofii. Oamenii care plantează cartofii pun cîte 2 sau 3 tuberculi în cuib. In cazul folosirii la plantare a cartofilor neiarovizaţi, se apasă şi cu piciorul, uşor, pe ei, astfel adîncindu-i cu încă 3—5 cm. In cazul plantării cu cartofi iarovizaţi, aceştia se pun cu mîna, cu vîrful în sus, astfel ca tuberculul plantat să fie acoperit cu puţin pămînt prin această singură operaţie de plantare. Alţi muncitori vin din urmă şi lasă la fiecare cuib cîte 300 g de îngrăşăminte. Apoi se acoperă brazdele cu grapa sau tot cu cultivatorul cu rariţe.

Cu ajutorul cultivatorului se pot planta într-o zi 5 hectare cu cartofi în cuiburi aşezate în pătrat.

★

Plantarea cartofului în cuiburi aşezate în pătrat dă posibilitatea să se execute la timp şi în bune condiţiuni lucrările de întreţinere, realizează o împărţire mai uniformă a plantelor pe cîmp, ajută să obţinem recolte mari la cartofi. De asemenea, în timp ce pentru executarea a trei praşile mecanice în cazul plantării în cuiburi aşezate în pătrat sînt necesare numai 8 zile de muncă la hectar şi executarea a două praşile manuale şi una cu prăşitoarea printre rînduri, în cazul plantării obişnuite, sînt necesare 25 zile-muncă. La aceeaşi producţie de 15.000 kg. la hectar revine pentru o zi de muncă 1.875 kg. în cazul plantării în cuiburi aşezate în pătrat, şi numai 600 kg. pentru o zi de muncă în cazul plantării în rînduri obişnuite.

Aceste cifre sînt destul de convingătoare şi ne arată că trebuie să trecem neîntîrziat la aplicarea acestei metode pe scară largă.

Viața U.T.M.

Munca cu propagandiștii — în centrul atenției noastre

In acest an, ca și în anii trecuți, în raionul Ploești a fost creată cu ajutorul organizațiilor de partid, o rețea largă de cercuri și cursuri în cadrul învățămîntului politic U.T.M. Partidul ne învață că principalul în munca de propagandă, constă în calitatea ei, în nivelul ei ideologic ridicat. De aceea, grija pentru creșterea politică și ideologică a cadrelor de propagandiști care hotărăsc succesul învățămîntului politic constitue una din sarcinile noastre cele mai de seamă.

In anul acesta noi am acordat o importanță deosebită problemei alegerii și instruirii propagandiștilor. La una din plenarele comitetului raional a fost analizată această problemă. Prin aceasta noi am atras atenția activului asupra importanței ce o prezintă alegerea și instruirea propagandiștilor.

In organizarea învățămîntului politic U.T.M. un mare ajutor am primit de la comitetul raional de partid Ploești. In multe întreprinderi, sate, instituții organizațiile de partid au repartizat comuniști bine pregătiți pentru conducerea cercurilor politice ale tineretului. De asemeni noi am ridicat cu îndrăzneală în munca de propagandiști pe cei mai buni absolvenți ai cercurilor politice din anii trecuți și propagandiști cu experiență.

A alege propagandiști înseamnă numai începutul muncii. Este mai greu însă să organizezi instruirea lor sistematică și să-i sprijini permanent în ridicarea calificării lor propagandistice. Invățînd din experiența Comsomolului și din propria noastră experiență din anii trecuți, secția de propagandă și agitație a comitetului raional U.T.M. Ploești a continuat munca de instruire și calificare a propagandiștilor în seminarii organizate lunar pe lîngă comitetul raional U.T.M. Seminariile ajută propagandiștilor să aprofundeze problemele pe care ei le studiază, îi învață cum trebuesc legate ideile teoretice de activitatea practică, îi înarmează cu metodica ținerii lecțiilor și a convorbirilor. Aici se organizează un bogat schimb de experiență generalizîndu-se cele mai bune metode de muncă folosite de propagandiști. Seminariile de instruire de pe lîngă comitetul raional U.T.M. la care participă propagandiștii cercurilor politice cu începătorii se desfășoară în baza unui program pe care propagandiștii îl cunosc dinainte. Cunoscînd programul viitorului seminar de la comitetul raional, propagandiștii au posibilitatea să studieze materialele bibliografice recomandate iar la seminarii să aprofundeze și să-și sistematizeze cunoștințele astfel încît să poată pregăti lecții bine documentate și la un nivel calitativ ridicat.

In cadrul seminariilor de instruire sînt expuse lecțiile din program care au ca temă problemele cele mai grele și importante. Așa au fost de exemplu predate și seminarizate lecții cu temele: „P.M.R. forța conducătoare și călăuzitoare a poporului nostru pe drumul construirii socialismului"; „R.P.R. scumpa noastră patrie" și altele. Discuțiile asupra problemelor ce se dezbat în seminarii cît și analizarea planurilor de lecții și seminarii prezintă pentru propagandiști o importanță deosebită. Cu ajutorul conducătorilor de seminarii, propagandiștii învață să desprindă ceea ce este principal dintr-o anumită temă și mai ales asupra căror probleme este necesar să accentueze în expunerea lecției. De asemeni ei învață cum să facă legătura între tema care o tratează și evenimentele actuale interne și internaționale, ce materiale demonstrative pot fi folosite pentru susținerea ideilor lecției, cum pot fi aplicate învățăturile ce se desprind din lecție în activitatea practică a tinerilor.

O bună parte din programul seminarului noi o consacrăm problemelor de metodică. In fața propagandiștilor au fost ținute referate de către conducătorii de seminarii sau de propagandiști indicați de cabinetul de partid pe teme: Cum trebuie să se pregătească propagandiștii pentru întocmirea și expunerea lecției; Cum trebuiesc pregătite întrebările și conduse discuțiile de către propagandist; Cum se studiază o carte etc. Pentru întregirea cunoștințelor metodice noi am indicat propagandiștilor să citească diferite broșuri și articole cum ar fi: „Sfaturi metodologice pentru propagandiști" de N. Cuzin; Buletinele din experiența Comsomolului Nr. 24, 28, 31, și alte numere, revista „Tînărul Leninist", ziarele etc. In afara referatelor metodice în cadrul seminariilor, propagandiștii mai fac un bogat schimb de experiență învățînd unul dela altul metodele bune de muncă. De fiecare dată doi sau trei propagandiști fac expuneri pe marginea cărora toți propagandiștii participă la discuții. Așa, de exemplu tov. Bucurică Maria a vorbit despre felul cum ajută și controlează pe cursanți la studiul individual în intervalul dela o lecție la alta, propagandistul Sima Gheorghe a prezentat un referat cu tema: „Cum asigur frecvența regulată a elevilor la cercul politic".

Noi ne străduim ca de la seminariile de instruire, propagandiștii să plece cu un bogat bagaj de învățăminte și metode de muncă. Practica ne-a dovedit însă că nu trebuie să ținem propagandiștii tot timpul încordați numai în expuneri și studiu. In cele 2 zile cît durează seminarul noi organizăm cîte o reuniune tovărășească în cinstea propagandiștilor, ori mergem în colectiv să vizionăm o piesă de teatru, un film. Propagandiștii au vizionat filmele „Nu-i pace sub măslini", „Micul partizan" și „Hamlet". In jurul filmului „Nu-i pace sub măslini" s-au organizat și discuții.

Ca un rezultat al ajutorului primit din partea comitetului raional de partid Ploești și a muncii de pregătire dusă în seminariile permanente de pe lîngă comitetul raional U.T.M., o serie de propagandiști însușindu-și cele mai bune metode de muncă au reușit să devină fruntași în munca de învățămînt politic. Printre aceștia se află tovarășii Bucurică Maria, Nicolae Gheorghe, Preda Steliana, Nia Bogdan și alții. Nu de mult tovarășa Prican Paula, propagandistă la un cerc politic pentru începători și tov. Nicolae Gheorghe propagandist la un curs seral, nu considerau studiul individual, zilnic, ca principala formă de învățătură și de pregătire a lor pentru ținerea lecțiilor și a convorbirilor. Ei se bazau pe cele știute de anul trecut și nu-și mai completau cunoștințele, folosind conspectele vechi. Era și firesc ca astfel de propagandiști să nu poată trezi interesul elevilor pentru învățătură. Din această cauză unii cursanți încetaseră chiar să mai frecventeze cercurile. Experiența ne arată că numai propagandistul care studiază temeinic învățătura marxist-leninistă și își lărgește zilnic orizontul său politic și cultural, poate să facă față cu succes muncii ce i-a fost încredințată.

In urma seminariilor de instruire și a referatelor prezentate de către responsabilii de seminarii și munca acestor propagandiști a început să se îndrepte. Acum tovarășii Prican Paula și Nicolae Gheorghe au planuri personale de studiu. Ei își întocmesc din timp liste cu bibliografia necesară pentru diferite teme din program, își procură hărți, scheme și alte materiale demonstrative de care au nevoie, își aleg cu grijă faptele din viață, pentru exemplificarea lecțiilor.

Tot pentru calificarea propagandiștilor, comitetul raional U.T.M. Ploești organizează în afara seminariilor de instruire și lecții deschise. La unele cercuri și cursuri politice sînt invitați propagandiștii mai multor cercuri și cursuri politice care asistă la expunerea lecției și la ținerea seminarului de către propagandistul cercului politic respectiv.

Așa s-a procedat de pildă la cercul condus de propagandistul Nicolae Gheorghe. După expunerea lecției, propagandiștii invitați au discutat felul în care a fost expusă, despre metodele pedagogice folosite, despre lipsurile și greșelile ce au existat, despre relațiile dintre propagandist și elevi etc. Discuția s-a terminat cu cuvîntul responsabilului de seminar din partea comitetului raional care a arătat părțile pozitive și negative ale lecției și seminarului. Organizarea schimbului de experiență prin metoda lecțiilor deschise a dat rezultate bune. De aceea noi ne-am propus să ținem pe mai multe centre de comuni astfel de lecții.

Toate acestea însă nu pot înlocui controlul și ajutorul practic pe care activiștii utemiști trebuie să-l dea cadrelor de propagandiști în activitatea lor de zi cu zi. Iar pentru ca controlul să fie concret și nu „în general" atunci cînd activiștii comitetului raional U.T.M. merg pe teren, participă la lecțiile și seminariile cercurilor cursurilor politice. De asemenea fiecare activist are la el atunci cînd pleacă pe teren programul de lecții, manualul pentru cercurile politice pentru începători și broșuri pentru cursurile serale. Aceasta îi ajută pe activiști să se pregătească temeinic pentru a participa la cercul politic respectiv și să dea ajutor propagandistului. Cunoașterea problemelor metodice de către activiști, prezintă un rol de seamă în sprijinul pe care ei trebuie să-l dea propagandiștilor. Iată dece pentru activiști noi am predat lecția: „Cum trebuie pregătit și condus un seminar" la care s-a făcut apoi și control.

Rezultatele controlului asupra activității cercurilor politice se analizează în consfătuirile secției de propagandă și agitație și în ședințele de activ. Biroul comitetului raional ascultă periodic rapoarte ale secretarilor și adjuncților cu învățămîntul politic din organizațiile de bază asupra felului cum funcționează cercurile și cursurile politice. De curînd biroul comitetului raional a discutat situația învățămîntului politic din organizația de bază U.T.M. de la rafinăria nr. 7 Brazi. La această ședință au participat secretarii și adjuncții cu învățămîntul politic din mai multe organizații de bază U.T.M. In urma acestei analize biroul comitetului raional U.T.M. a luat o serie de măsuri ca: organizarea [illegible] materialului bibliografic pentru propagandiști și cursanți, stimularea propagandiștilor fruntași, analizarea situației învățămîntului politic în adunările generale U.T.M. etc. La comitetul raional noi am întocmit un grafic prin care putem urmări la ce lecție a ajuns fiecare cerc politic sau curs seral. Membrii biroului comitetului raional participă la seminariile de instruire a propagandiștilor iar unii dintre ei predau lecții.

De asemeni biroul comitetului raional și-a propus să organizeze pentru propagandiști un ciclu de conferințe despre felul în care se crează o gospodărie agricolă colectivă, despre creșterea vitelor, despre contractările de animale, de produse vegetale etc.

Consolidarea experienței acumulate în munca cu propagandiștii și înlăturarea lipsurilor existente încă în această muncă, va ajuta organizațiilor de U.T.M. din raionul nostru să îmbunătățească învățămîntul marxist-leninist al utemiștilor și tineretului și prin aceasta să-i mobilizeze cu mai mult succes la îndeplinirea sarcinilor puse în fața poporului nostru de Plenara lărgită a Comitetului Central al P.M.R. din august 1953.

IVAN NICULAE
Șeful secției de Propagandă și Agitație a comitetului raional U.T.M. Ploești

In cinstea zilei de 1 Mai, tinerii de la întreprinderea „Macazul"-Ploești, înscriu succese tot mai însemnate.
In fotografie: doi dintre membrii brigăzii utemiste, condusă de tînărul Ionescu Alexandru, lucrînd la montarea ramificațiilor de cale ferată.

Au încheiat contracte pentru îngrășare și livrare de animale

Pînă acum în raionul Oravița au fost încheiate peste 300 de contracte pentru îngrășarea și livrarea de animale.

Țăranul muncitor Ioan Vuc din satul Socolari de exemplu a contractat cu O.R.A.C.A. îngrășarea și livrarea unei perechi de boi pe care i-a și livrat. Reușind să-i predea la o calitate superioară, el a primit 30 la sută mai mult decît prețul unui animal de calitate bună. Pe lîngă aceasta, din cota de carne datorată statului i s-au scăzut 115 kg., iar din cea de porumb 350 kg. El a primit suma de 1.247 lei, precum și dreptul de a cumpăra în cadrul comerțului de întîmpinare diferite mărfuri industriale.

Asemenea lui au primit țăranii muncitori Dumitru Bălănez din [illegible], Gheorghe [illegible] din [illegible] și alții care au contractat îngrășarea și livrarea de animale cu [illegible] de vite și compensație.

In acest sezon, numeroși țărani muncitori din comunele raionului Oravița au contractat prin cooperativele sătești și miei. Pînă acum s-au încheiat contracte pentru 70 de miei.

(Agerpres)

Intîlnirea unor studenți maghiari cu pionieri din Capitală

Cu prilejul împlinirii a 9 ani de la eliberarea poporului maghiar de sub jugul cotropitorilor fasciști de către glorioasele Armate Sovietice, duminică dimineața a avut loc la Palatul Pionierilor o întîlnire între tinerii din R.P. Ungară care studiază în țara noastră și pionierii din Capitală.

Sándor Argyelán, student în anul IV la Facultatea de filologie a vorbit pionierilor despre marea sărbătoare a poporului maghiar.

Pionierii romîni s-au interesat de activitatea pionierilor din R.P. Ungară, de condițiile ce le sînt create pentru învățătură.

A fost prezentat apoi filmul maghiar „Pămînt eliberat". (Agerpres)

25 de ani de la Congresul Sindicatelor Unite

Au trecut 25 de ani de cînd a avut loc la Timișoara Congresul Sindicatelor Unitare, eveniment de mare însemnătate în istoria de luptă a clasei muncitoare din țara noastră. Acest Congres a început în condițiile izbucnirii crizei economice care a zguduit din temelii lumea capitalistă. Criza își arătase colții și în țara noastră, viața muncitorilor, și înainte deosebit de grea, devenise insuportabilă. Reacțiunea mondială încerca să iasă din criză, prin intensificarea exploatării oamenilor muncii și prin pregătirea războiului criminal împotriva Uniunii Sovietice. In aceste mașinațiuni reacțiunea de peste hotare ca și cea din țara noastră, se sprijineau pe social-democrații de dreapta, slujitori ai intereselor celor mai mîrșavi dușmani ai oamenilor muncii.

In acea perioadă în sînul mișcării sindicale se ducea lupta între elementele revoluționare și elementele social-democrate de dreapta care încercau să transforme sindicatele într-o anexă a partidelor politice burgheze. Sub conducerea Partidului Comunist, Sindicatele Unitare duceau însă lupta pentru refacerea mișcării sindicale, pentru izgonirea din rîndurile sindicatelor a social-democraților de dreapta reformiști, pentru transformarea sindicatelor într-o armă de luptă împotriva claselor exploatatoare.

Congresul Sindicatelor Unitare din Timișoara — desfășurat între 2—5 aprilie 1929 — urmărea să imprime un caracter mai revoluționar sindicatelor, să le transforme în adevărate arme de luptă ale clasei muncitoare, pentru cîștigarea revendicărilor ei juste. Deschiderea Congresului Sindicatelor Unitare a fost întîmpinată cu cel mai mare interes de către clasa noastră muncitoare.

Congresul Sindicatelor Unitare din 1929 are o mare însemnătate în istoria de luptă a clasei muncitoare din țara noastră. Delegații la Congres s-au ridicat împotriva acelor elemente introduse în conducerea sindicatelor care predicau colaborarea între burghezie și proletariat. In numele muncitorilor organizați și neorganizați în sindicate, delegații au exprimat dragostea fierbinte a celor ce muncesc pentru Partidul Comunist din Romînia, conducătorul încercat al maselor muncitoare în lupta de eliberare de sub jugul exploatării.

Hotărîrile Congresului Sindicatelor Unitare de la Timișoara au dovedit hotărîrea clasei muncitoare de a urma linia revoluționară indicată de partid, linia luptei de clasă împotriva burgheziei, linia unificării mișcării sindicale pe baza frontului unic de jos. Trădătorii social-democrați de dreapta și oportuniștii de toate soiurile au reușit însă să saboteze după Congres unificarea mișcării sindicale. După cum se știe, V. Luca care în perioada din anii 1929-1931 a jucat un rol conducător în luptele fracționiste fără de principii din partidul nostru, lupte care au dăunat grav dezvoltării mișcării muncitorești și partidului, a atras atunci și sindicatele în luptele fracționiste, abătîndu-le de la sarcinile lor și izolîndu-le de mase. Frontul unic de jos al clasei muncitoare a fost înfăptuit abia cu 4 ani mai tîrziu de către partidul nostru în focul glorioaselor lupte de la Grivița Roșie.

Linia revoluționară adoptată de Congresul Sindicatelor Unitare de la Timișoara nu putea fi însă nici pe placul guvernanților din acea vreme ai țării noastre și nici pe al social-democraților de dreapta. Tocmai deaceea dușmanii clasei muncitoare au încercat să provoace incidente care să ducă la închiderea Congresului și la lichidarea mișcării sindicale revoluționare. In acest scop guvernul burghezo-moșieresc a organizat o provocare împotriva congresiștilor, cu ocazia aducerii la Timișoara a corpului neînsuflețit al lui Ion Fonaghi, luptător de frunte al clasei muncitoare, exterminat mișelește în închisoare. Forțele polițienești aduse în număr mare la Timișoara au deschis focul împotriva congresiștilor; mai mulți muncitori au fost uciși, femei, bărbați și copii au fost răniți. Cu tot valul de teroare ce a urmat acestui act mișelesc, clasele exploatatoare n-au reușit să distrugă mișcarea sindicală. In adîncă ilegalitate, sub conducerea partidului, Sindicatele Unitare și-au continuat lupta pentru apărarea liniei revoluționare adoptată de Congres. Această linie de luptă — așa cum au dovedit-o eroicile acțiuni muncitorești ce au urmat, s-a dovedit a fi în întregime justă. In condițiile create de eliberarea țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică, sindicatele, îndrumate de partid, au înfăptuit unitatea mișcării sindicale, pas însemnat spre unificarea mișcării muncitorești din țara noastră.

Astăzi, în perioada construirii socialismului, sindicatele înfăptuiesc sub conducerea P.M.R. o importantă operă de educare a oamenilor muncii și de mobilizare la lupta pentru construirea unei vieți mereu mai fericite.

Congresul Sindicatelor Unitare din 1929 va rămîne moment de seamă în istoria mișcării muncitorești din țara noastră.

Sărbătorirea aniversării eliberării Ungariei de către Armata Sovietică

BUDAPESTA 4 (Agerpres). — M.T.I. transmite:

La 3 aprilie a avut loc la Budapesta o ședință festivă a Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare, consacrată celei de a 9-a aniversări a eliberării Ungariei de către Armata Sovietică. La ședință au participat membri ai Biroului Politic și ai Secretariatului C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria în frunte cu Matyas Rakosi, prim secretar al Comitetului Central, membri ai guvernului ungar în frunte cu președintele Consiliului de Miniștri, Imre Nagy, ambasadorul U.R.S.S. în Ungaria, E. D. Kiselev.

Antal Apro, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria și vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare a prezentat raportul cu privire la cea de a 9-a aniversare a eliberării Ungariei de către Armata Sovietică.

De la constituirea statului ungar, a spus el, istoria națională ungare nu a cunoscut un eveniment atît de important ca eliberarea patriei noastre de către viteaza Armată Sovietică. Datorită acestui fapt, poporul ungar și-a realizat toate idealurile pentru care și-au vărsat sîngele de-a-lungul multor secole cei mai buni fii ai săi. Ziua de 4 aprilie a devenit nu numai ziua eliberării noastre, a spus în continuare Apro, ci și ziua renașterii noastre, o sărbătoare națională a poporului ungar, o sărbătoare a prieteniei de nezdruncinat dintre Ungaria și U.R.S.S.

Ședința festivă a fost urmată de un concert la care și-au dat concursul artiști ungari și ansamblul de stat de dansuri populare din U.R.S.S., care se află actualmente în Ungaria.

★

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite:

La 4 aprilie A. Szkladan, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Ungare în U.R.S.S., a oferit o recepție cu prilejul sărbătoririi naționale — cea de a noua aniversare a eliberării Ungariei.

Din partea sovietică au participat la recepție V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al afacerilor externe al U.R.S.S., M. P. Tarasov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., A. M. Safronov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R. și alții.

A. Szkladan, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Ungare, și V. M. Molotov au rostit cuvîntări.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de cordialitate și prietenie.

Un incident semnificativ la Paris

PARIS 5 (Agerpres). —

La ceremonia în memoria celor căzuți în războiul din Indochina, care a avut loc la 4 aprilie la Paris în fața Arcului de Triumf, publicul a întîmpinat pe președintele Consiliului de Miniștri — Laniel, pe ministrul apărării — Pleven și pe De Chevegne — subsecretar de stat pentru forțele armate, cu strigăte: „Dați-vă demisia!", „Trăiască Juin!". Mulțimea a rupt cordoanele de polițiști și s-a apropiat de membrii guvernului.

Au fost răspîndite manifeste în care printre altele se spune: „Oare von Stupnagel îl va înlocui pe Juin?"

Laniel a reușit să părăsească piața în automobilul unui general care a participat la ceremonie, dar Pleven înconjurat de mulțime a putut să părăsească locul incidentului abia mai tîrziu.

Șase manifestanți au fost arestați.

COLȚUL ȘTIINȚEI ȘI TEHNICII

VARIABILITATEA IERNILOR

N. Topor

Populația țării noastre a avut de suportat în acest an o iarnă deosebit de friguroasă, în timpul căreia s-au produs două viscole puternice, dintre care unul — cel de la începutul lunii februarie — deosebit de violent. Mulți cetățeni ai patriei noastre — printre care numeroși tineri — și-au pus întrebarea cum de a fost posibil ca după mai mulți ani cu ierni relativ calde, să vină o iarnă atît de friguroasă. In articolul de față ne propunem să răspundem acestor nedumeriri. De la început trebuie spus că salturile climatice sînt caracteristice țării noastre. Incă în urmă cu două secole, Dimitrie Cantemir, scria următoarele despre clima Moldovei: „nu știu dacă sînt colțuri de lume unde săriturile climei să fie mai aprige".

SCURT ISTORIC

In ultimii 2000 de ani s-au abătut asupra Europei cîteva ierni cu totul excepționale. Astfel, în iarna anului 400—401, toate marile fluvii au înghețat, iar Marea Neagră a fost complet înghețată timp de 20 de zile.

In octombrie 764 un ger năprasnic a surprins toată Europa, din Franța pînă în Asia Mică, menținîndu-se pînă la 16 martie 765, din care cauză Bosforul și Marea Neagră au înghețat complet. In unele locuri zăpada a depășit 10 metri.

După 10 ani, în timpul iernii din 775—776, Marea Neagră a înghețat iarăși complet, acoperindu-se cu un strat de zăpadă înalt de 26 metri; se putea merge pe jos — spun cronicile străine — de la Dunăre pînă la Eufrat.

O altă iarnă foarte aspră a fost cea din 1076—77, cînd toate apele au înghețat de la 1 noiembrie pînă la 26 martie, iar zăpada, în cantități enorme, a acoperit solul în tot acest interval.

Ierni care se deosebesc prin asprimea lor au mai fost și cele din anii 1408, 1435, 1565, 1608, 1709, 1725, 1733 și 1830.

Iată ce scrie cronicarul Nicolae Costin despre iarna din 1708—1709: „...iară iarna era foarte grea și geroasă cît și lemnele plesneau de ger... pe cei călări îi găseau morți cu cai cu tot...".

Cronica lui Nicolae Mustea menționează următoarele despre iarna din 1724—1725: „... fost-a aici la noi earnă mare și lungă, omeți mari peste toată țeara..."

Despre iarna 1732—1733, Ion Neculce scrie următoarele în Letopisețul său: „...și mult greu au tras bejenarii peste iarnă: căzuse o iarnă prea mare și grea, de la 6 zile a lui dechemvrie au nins și au ținut pînă la douăzeci de zile ale lui martie... mulți copii și oameni au murit de foame și frig..."

Au fost și ierni blînde, cînd culturile și ierburile au crescut ca primăvara; una dintre acestea este cea din 1718, care a urmat după un an de secetă extraordinară, pe vremea domnitorului Mihail Racoviță.

Măsurătorile executate științific ne arată că din ultimile 84 de ierni, 19 au fost foarte reci, 11 reci, 22 normale, 24 blînde, 7 calde și una foarte caldă.

Cea mai caldă iarnă a fost cea din 1935—1936, cînd temperatura mijlocie zilnică a aerului la București a coborît sub zero grade numai în 18 zile din 90 și cînd, începînd de la 2 decembrie pînă la 7 februarie, a fost un timp de toamnă sau primăvară umedă.

Printre iernile deosebit de friguroase patru au fost excepționale și anume cele din 1879—1880, 1887—1888, 1890—1891 și 1941—1942.

In general datele statistice arată că iernile din țara noastră, chiar cele normale, au un caracter friguros. Astfel, se poate afirma că 60 la sută din ierni sînt reci, 38 la sută mai ușoare și numai 2 la sută calde. Pînă acum nu s-a produs nici o iarnă excepțional de caldă, în schimb 4 la sută din ierni au fost excepțional de grele.

CARACTERISTICILE IERNII 1953—1954

Principalele elemente atmosferice care definesc caracterul unei ierni sînt: valoarea temperaturilor, persistența gerurilor, cantitatea zăpezii căzute și frecvența viscolelor.

Analizînd iarna 1953—1954 prin prisma elementelor de mai sus și comparînd-o cu iernile din ultimul secol, ajungem la concluzia că această iarnă a fost excepțional de aspră, constituind în această privință un record.

Astfel, temperatura aerului a fost deosebit de coborîtă în toate regiunile țării, iar dealurile Moldovei și cele ale Transilvaniei au înregistrat cele mai coborîte valori, de -30° la -35°. Dacă se însumează temperaturile zilnice înregistrate în capitala noastră pe intervalul 1 decembrie—1 martie, se constată că bucureștenii au suportat în acest interval o temperatură de 554 grade sub zero. Această acumulare de răceală a fost mai mare decît cele din alte ierni grele. Cea mai coborîtă temperatură înregistrată la București a fost de -26° în ziua de 6 februarie a. c., valoare ce reprezintă cea mai scăzută temperatură pentru luna februarie.

In privința persistenții gerului, 90 de zile, de la 1 decembrie la 1 martie, 70 au avut temperaturi zilnice sub zero grade, iar din acestea, în 26 de zile, temperatura nu a urcat peste — 10° și acest fapt constituie cea mai lungă perioadă geroasă din istoria Bucureștiului pe ultimii 100 de ani.

Al treilea element care a contribuit la asprimea iernii a fost și cantitatea mare de zăpadă, ce a totalizat, în trei luni, 40—100 cm. pe. m.p. în jumătatea de nord a țării și 100—200 cm. pe. m. p. în sud. Cea mai mare grosime a atins-o stratul de zăpadă în ziua de 25 februarie, cînd măsura 20 cm. la Vișeul de Sus și 175 cm. la Călărași. In București au căzut în această iarnă 220 cm. zăpadă, ceea ce echivalează cu 180 litri de apă pe metru pătrat.

Zăpada căzută în anul acesta a stînjenit prin faptul că s-a acumulat în strat gros numai în cîteva zile și, fiind viscolită, a troenit rapid căile de comunicație.

Viscolele puternice din 30-31 ianuarie, 2-4 și 17-18 februarie a.c. au dat iernii un aspect de vreme excepțional de aspră.

CAUZELE VISCOLELOR

Intrebarea firească care se pune este: dece sînt unele ierni blînde și calde, iar altele reci și aspre; care sînt cauzele viscolelor?

Dacă aerul ar fi imobil, în sensul că nu s-ar deplasa dintr-o regiune geografică în alta, atunci în fiecare anotimp, lună și zi, am avea același climat de la un an la altul, climat care s-ar calcula odată pentru totdeauna și care ar depinde numai de cantitatea de căldură pe care soarele o trimite, atît cît stă deasupra orizontului, într-o anumită localitate sau regiune. Faptele nu se petrec însă astfel deoarece aerul, circulă dintr-o regiune în alta și pentru că diferitele părți ale globului terestru nu primesc aceeași cantitate de căldură de la soare. Intre masele de aer cald din regiunea cuprinsă între cele două tropice, unde cantitatea de căldură primită de la soare e maximă și masele de aer din regiunile polare, unde căldura trimisă de soare e minimă, se dă o permanentă luptă în vederea stabilirii unui echilibru energetic. Teatrul de luptă al acestor mase de aer e regiunea temperată, în mijlocul căreia se găsește țara noastră.

In iernile calde predomină înaintarea aerului tropical spre regiunile polare, pe cînd în cele reçi circulația aerului se face mai mult de la nord spre sud, astfel că iernile sînt geroase.

In iarna 1953—1954 mase de aer groenlandez au pus stăpînire pe nordul Europei, au trecut peste Germania și Franța și au invadat sudul continentului, pătrunzînd pînă în regiunea Mediteranei, ori de cîte ori se producea un gol (aer cald, umed, ușor, puțin dens) în acest sector.

La sfîrșitul lui ianuarie o masă de aer arctic ajunsese cu centrul ei pînă în Ucraina, în timp ce în Mediterana se afla un aer cald, umed și puțin dens. Această situație a făcut ca aerul rece să năvălească prin cîmpia Dunării spre Mediterana Centrală, determinînd la noi viscolul din 30—31 ianuarie și 2—4 februarie. In mod asemănător s-a repetat fenomenul și la 17 februarie. Umezeala mare a aerului mediteranian și temperatura scăzută a celui nordic, au făcut în zona lor de contact (Iugoslavia și Cîmpia Dunării) să se producă o serie de ninsori abundente care au depus în Dalmația, în mai puțin de 36 de ore, un strat de zăpadă cu înălțime medie de 175 cm.

O caracteristică a iernii grele din acest an, constă în aceea că a cuprins întreaga Europă, chiar și țări ca Italia și Spania, unde îndeobște iernile sînt blînde. Puternicile viscole care s-au abătut asupra Franței, Germaniei, Italiei, precum și gerurile și zăpezile mari au produs mari pagube și au adus multe suferințe populației acestor țări.

Iarna aspră și bogată în zăpadă, din acest an, a provocat și în patria noastră greutăți în ce privește circulația și aprovizionarea. Dar, la chemarea partidului și guvernului, sute și sute de mii de cetățeni au dus o luptă neobosită pentru a lichida urmările viscolului. Și, ca întotdeauna, tineretul s-a aflat și în această luptă în primele rînduri.

Pentru a putea înțelege adevăratele cauze ale viscolelor este necesar să ne bizuim pe date strict științifice. Numai cu ajutorul științei oamenii își pot explica cu adevărat fenomenele naturii și pot lupta cu succes pentru a supune natura. Elemente dușmănoase au încercat să răspîndească fel de fel de zvonuri în legătură cu iarna aspră pe care am lăsat-o în urmă. Cunoscînd adevăratele cauze ale viscolelor putem să înțelegem mai bine cît de absurde și răuvoitoare sînt afirmații ca acelea despre „începutul unei epoci glaciale" sau despre „semne cerești pentru pedepsirea celor ce păcătuiesc" menite să înspăimînte pe aceia care se mai află încă sub influența misticismului. Tineretul patriei noastre care zi de zi își însușește tot mai mult din comoara științei înaintate, nu mai poate fi însă amăgit cu astfel de pălăvrăgeli mistice.

Inarmați cu cunoștințe mereu mai vaste asupra legilor naturii, oamenii reușesc să obțină noi și noi succese în măreața luptă pentru supunerea naturii.

INSEMNĂRI

O mască de gaze și niște visuri războinice...

Oamenii își făuresc visuri. Așa se întîmpla cu sute de ani în urmă, așa se întîmplă și astăzi. Ceea ce s-a schimbat sînt însă visurile. In zilele noastre oamenii visează să îmblînzească forțele naturii, visează să înalțe fabrici, muzee și case de odihnă. Mai sînt însă unii oameni (cuvîntul om nu prea li se potrivește) care visează război și distrugeri, visează orașe în ruine, femei văduve, copii orfani și saci, mulți saci cu aur în safeurile lor. Din păcate însă se găsesc visători de acest fel cărora nu numai că nu li s-a îmbrăcat cămașa de forță dar dimpotrivă poartă ranguri de miniștri. Asemenea vietăți întîlnești nu numai dincolo de ocean, ci și pe continentul nostru, mai ales în republica de la Bonn. Sînt îndeosebi cei care fac planurile de renaștere a Wehrmachtului hitlerist.

Planurile acestea au devenit de notorietate publică. E vorba de constituirea a nu mai puțin de 60 de divizii. Dealtfel generalul von Buch a scris în revista militaristă „Wehrkunde" că „în actuala situație politică este necesar să căutăm a crea o armată cu mari efective, perfect instruită și bine înarmată". Nu trebuie ignorat însă că visurile încep, deocamdată, să fie chiar transpuse în fapt. Un prim pas l-a făcut Bundestagul de la Bonn votînd legea cu privire la introducerea serviciului militar obligatoriu de la vîrsta de 18 ani. Lucrurile nu se opresc aci. Revanșarzii de la Bonn își ascut săbiile iar de peste ocean nu mai pridid esc îndemnurile.

Se pare însă că în împărăția lui Adenauer lucrurile nu stau tocmai așa cum ar dori mai marii yankei. In Germania occidentală se găsesc mulți oameni care nu visează război și distrugeri ci o viață de muncă pașnică și constructivă. Și acești oameni sînt mulți, cu mult mai mulți decît cei care visează războiul.

Guvernanții de la Bonn se leagănă însă în speranța că au găsit leacul acestei boli. L-au primit de la Forrestal și Mc. Carthy și se numește isterie războinică. Dacă răsfoiești puțin paginile ziarelor revanșarde sau dacă asculți discursurile conducătorilor vestgermani, poți constata cu ușurință că Adenauer este un elev silitor și că isteria războinică este cultivată cu grijă. Pentru aceasta sînt folosite felurite sisteme. Unul din ele îl putem afla privind clișeul alăturat reprodus după ziarul „Frankfurter Allgemeine Zeitung". E vorba de o „mască de gaze populară" pe care—după spusele ziarului — diriguitorii de la Bonn se pregătesc s-o pună în circulație. La New York copiii au primit tăblițe neatomizate, la Bonn cetățenilor li se pregătesc măști de gaze (nu știm dacă amîndouă produsele sînt fabricate în aceiași întreprindere însă s-ar putea ca ambele să constituie un „business" american).

Precum se știe nicio primejdie reală de agresiune, care să justifice asemenea măsuri, nu există nici pentru S.U.A. și nici pentru Germania occidentală. Cum se explică însă febrilele pregătiri războinice? E limpede: există o altă primejdie, reală, și anume cea pe care o reprezintă politica cercurilor conducătoare din S.U.A. și a marionetelor lor vestgermane. Această primejdie oamenii simpli o înțeleg din ce în ce mai bine. Și urmările nu vor întîrzia să se arate: trubadurii războiului vor trebui să constate că între visurile lor și realitate este o distanță pe care nu o pot parcurge.

E. O.

Congresul al IV-lea al P. S. U. G.

Cuvîntarea lui Otto Grotewohl

BERLIN 5 (Agerpres). — A.D.N. transmite: In ședința din seara zilei de 2 aprilie a Congresului al IV-lea al P.S.U.G. a luat cuvîntul Otto Grotewohl.

La începutul cuvîntării sale, el a arătat că raportul de activitate al Comitetului Central prezentat Congresului partidului, reprezintă un document care dovedește forța transformatoare a muncitorilor și țăranilor din Republica Democrată Germană. Această forță este rezultatul legăturii indestructibile dintre teoria marxist-leninistă și practica marxist-leninistă.

Clasa muncitoare, a declarat Grotewohl, are rolul conducător în Republica Democrată Germană. Impreună cu membrii familiilor lor, muncitorii constituie mai mult de jumătate din întreaga populație a republicii.

Chiar și numai acest fapt denotă rolul excepțional de important pe care îl are clasa muncitoare în viața Republicii Democrate Germane. Rolul conducător al clasei muncitoare în Republica Democrată Germană, a declarat în continuare Grotewohl, își găsește expresia în primul rînd în faptul că Partidul Socialist Unit din Germania — partidul clasei muncitoare, este cel mai puternic partid de guvernămînt din Republica Democrată Germană.

Acest partid se conduce după învățătura marxist-leninistă, o aplică în practică și totodată colaborează cu cercurile progresiste din punct de vedere politic din blocul democrat-antifascist.

Trecînd la caracterizarea puterii de stat în Republica Democrată Germană, Grotewohl a declarat:

In Republica Democrată Germană, muncitorii nu mai constituie un obiect de exploatare din partea marilor capitaliști. Ei au lichidat exploatarea și au creat un stat al lor propriu *(Aplauze)*. Oamenii muncii înțeleg că acest stat nou este un stat al lor propriu, de care ei își leagă soarta. De aceea, oamenii muncii — muncitori și țărani — sînt exponenții principali ai puterii de stat.

In continuare, O. Grotewohl s-a ocupat în amănunțime de activitatea aparatului de stat din Republica Democrată Germană. După ce a subliniat că organele de conducere ale republicii sînt formate în proporție de peste 2/3 din muncitori și țărani. O. Grotewohl a subliniat că aparatul de stat al R. D. Germane, în contrast cu oricare aparat de stat burghez, este unit prin mii de legături de masele largi ale oamenilor muncii.

Grotewohl a arătat că în centrul atenției întregii munci de conducere a țării trebuie să stea grija față de om.

Cu ajutorul U.R.S.S., partidul și guvernul au putut să adopte o nouă orientare, să sporească investițiile de capital pentru dezvoltarea industriei ușoare, industriei alimentare și agriculturii, să pășească pe calea sporirii producției mărfurilor de consum și, prin reducerea prețurilor, scăderea impozitelor și alte înlesniri, să ridice nivelul de trai al oamenilor muncii.

In ultimii patru ani, statul nostru a dovedit că este în stare să conducă cu încredere și succes destinele poporului. Alianța strînsă dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare constituie baza lui trainică și de nădejde. Pentru prima oară în istoria Germaniei a luat ființă o democrație în care oamenii muncii — exponenții legitimi și cu răspundere ai puterii în statul nostru — și-au asumat în mod conștient conducerea statului.

Clasa muncitoare germană, a spus în continuare Grotewohl, are o mare răspundere în fața istoriei. Rolul ei capătă o însemnătate deosebită în lupta națională a poporului german pentru unitatea Germaniei pe o bază democratică și pentru încheierea unui tratat de pace.

Amintind cuvintele tovarășului A. I. Mikoian din cuvîntarea de salut adresată Congresului al IV-lea al P.S.U.G., cu privire la faptul că „problema principală a zilelor noastre este pacea și securitatea pentru toate popoarele", în încheierea cuvîntării sale Grotewohl a subliniat că Uniunea Sovietică pășește în mod consecvent pe calea asigurării păcii și securității pentru toate popoarele și că această cale este justă și pentru Germania. In această ordine de idei el s-a referit la documentul denumit „Calea spre rezolvarea problemelor vitale ale națiunii germane", prezentat de către Comitetul Central al P.S.U.G. spre examinare Congresului al IV-lea al Partidului Socialist Unit din Germania.

In acest document se spune printre altele: „Trebuie să se facă totul pentru ca muncitorii din cele două părți ale Germaniei să se unească, deoarece menținerea păcii și viitorul Germaniei depind de colaborarea și unitatea de acțiune a clasei muncitoare germane.

Blocului militariștilor, constituit în Germania occidentală sub conducerea partidelor de guvernămînt de la Bonn, trebuie să fie opus blocul muncitorilor — un bloc al tuturor social-democraților, comuniștilor, membrilor sindicatelor, muncitorilor fără partid și muncitorilor creștini.

Toate problemele vitale de cea mai mare importanță ale națiunii germane pot fi rezolvate numai dacă viața ei socială va fi determinată de forța milioanelor de oameni ai muncii".

Cuvîntarea lui Otto Buchwitz

BERLIN 4 (Agerpres). — La discuțiile pe marginea raportului de activitate prezentat de Walter Ulbricht a luat cuvîntul Otto Buchwitz, membru al C.C. al P.S.U.G. și decanul de vîrstă al Camerei Populare a R. D. Germane, care a spus:

Dragi tovarăși!

Raportul de activitate al tovarășului Walter Ulbricht dovedește triumful unității clasei muncitoare, al alianței noastre cu țăranii muncitori și cu intelectualitatea progresistă.

Sînt mîndru de faptul că în anul 1945 am reușit să stabilim unitatea clasei muncitoare. Tovarășul Hermann Matern a luptat cu îndîrjire în acea perioadă pentru ca ziua în care se va realiza unitatea organizatorică a celor două partide, să sosească cît mai repede. *(Aplauze)*. In ce mă privește pe mine, care dețineam pe atunci funcția de președinte al Organizației landerelor a P.S.D.G., lucrurile s-au desfășurat într-un ritm ceva mai lent. Aceasta se explica nu prin lipsa de interes față de sarcina pe care ne-am propus-o, ci prin faptul că în secretariatul landerelor și în conducerea landerelor, colaboratorii mei cei mai apropiați au fost oameni ca Erich Ollenhauer, Carlo Schmidt și alții, a căror activitate era dirijată din Hanovra și care au încercat în fel și chip să împiedice realizarea unității clasei muncitoare. Imi amintesc că Schumacher mi-a trimis trei scrisori, cerîndu-mi să mai amîn puțin rezolvarea problemei unității clasei muncitoare. Ultimul dintre curierii săi mi-a transmis dorința lui Schumacher ca mai întîi să aibă loc alegerile menite să arate puterea celor două partide. I-am răspuns că calculul meu este mai simplu: cînd ne vom uni, vom fi desigur mai puternici. *(Aplauze furtunoase)*. Cînd am ascultat la 31 martie raportul de activitate m-am gîndit că prin acest răspuns dat lui Schumacher am trecut un adevărat examen de matematică. *(Aplauze. Animație)*.

Cred că este limpede pentru oricine că acest minunat raport de activitate care ne-a fost prezentat la 31 martie ar fi fost de neconceput fără unitatea clasei muncitoare.

Aș fi dorit ca muncitorii social-democrați din Germania occidentală să fi ascultat acest raport de activitate care cuprinde date remarcabile despre succesele noastre. Walter Ulbricht a arătat în mod just că în fața poporului german există două căi. Poporul trebuie să hotărască: fie să se supună imperialiștilor occidentali și politicii de război a lui Adenauer cu toate consecințele ei, fie, împreună cu noi, în unitate de acțiune cu comuniștii și cu toți adversarii lui Adenauer, să lupte împotriva planurilor de război ale lui Adenauer, pentru unitatea Germaniei și cred că primele simptome ale acestui fenomen se și constată în Germania occidentală. Muncitorii social-democrați trebuie să știe că întreaga omenire iubitoare de pace privește cu îngrijorare spre Germania: nu va începe oare aici pentru a treia oară un război mondial, cel mai îngrozitor din toate războaiele cîte au fost? Dar omenirea iubitoare de pace așteaptă totodată de la clasa muncitoare — cea mai puternică clasă a poporului german, ea fiind și cea mai numeroasă — să zădărnicească această politică criminală. Trebuie să ținem seama că ne revine o mare răspundere în fața istoriei, în fața copiilor noștri, în fața proletariatului internațional, o răspundere de care nimeni nu ne poate absolvi. De aceea, de la tribuna Congresului partidului nostru aș vrea să amintesc încă odată muncitorilor social-democrați unele fapte din istorie, ai căror martor ocular am fost.

Pentru a confirma cele spuse aș vrea, înainte de toate, să amintesc de anul 1912. In epoca aceea se desfășura războiul balcanic. Puterile imperialiste prădalnice intenționau să-l transforme într-un război mondial. Atunci s-au întrunit la Basel reprezentanți ai partidelor social-democrate din lumea întreagă spre a discuta ce trebuie să facă pentru a împiedica acest război, iar dacă va începe totuși, ce trebuie făcut pentru a-i pune cît mai repede capăt. La Basel a fost adoptat un manifest înflăcărat. După aceasta, s-au organizat sute de adunări și s-au făcut numeroase declarații în apărarea păcii.

Cînd a sosit însă ziua istorică de 4 august 1914, partidele social-democrate s-au dovedit a fi de partea imperialiștilor din țările lor. Ele au devenit complice la război, fapt pentru care poartă răspunderea în fața popoarelor lor. Un singur partid, pe atunci nu prea mare, a rămas credincios omenirii: Partidul Bolșevic, care a răsturnat țarismul în toiul războiului. *(Aplauze)*.

In zilele noastre îmi amintesc adesea de prima ședință a Reichstagului hitlerist, din anul 1933, la care am luat parte. Otto Wells, pe atunci președintele P.S.D.G., a aprobat în cuvîntarea sa politica externă a lui Hitler. Ca răspuns la aceasta, Hitler l-a declarat triumfător: „Ați ajuns tîrziu la această concluzie, dar totuși ați ajuns".

Oare astăzi lucrurile nu se petrec la fel în Republica Federală de la Bonn, cînd Adenauer declară triumfător că opoziția deputaților fracțiunii P.S.D.G. este o firmă bună pentru democrația din Republica Federală de la Bonn și nu mai mult decît o firmă, și cînd el poate să amenințe cu „măsuri ferme" și cu schimbarea atitudinii sale binevoitoare față de P.S.D.G. dacă liderii de dreapta ai P.S.D.G. vor întreprinde acțiuni extraparlamentare? Adenauer este de părere că peste șase luni se va putea discuta pe un alt ton cu P.S.D.G.

Putem să constatăm cu bucurie că după alegerile pentru Bundestagul de la Bonn, care au avut loc la 6 septembrie anul trecut, masele de muncitori social-democrați și masele sindicale au trecut la acțiune.

Tinerii socialiști din Köln și organizația regională din Köln a P.S.D.G. au adoptat un înflăcărat manifest de protest împotriva politicii conducerii partidului și au cerut revenirea la marxism și la lupta de clasă revoluționară. Indignarea muncitorilor a crescut și mai mult după ce fracțiunea americană din P.S.D.G. a cerut ca ultimile rămășițe ale marxismului să fie aruncate peste bord.

Tinerii socialiști din Köln se pronunță pe bună dreptate împotriva remilitarizării sub orice formă, declarînd just că noul militarism este pentru consolidarea puterii burgheziei asupra muncitorilor.

In ultimele luni am fost vizitați de mii de muncitori din Republica Federală de la Bonn. Mulți dintre ei au petrecut la noi cîteva săptămîni și s-au convins de marile noastre realizări și de hotărîrea noastră fermă de a lupta pentru unitatea Germaniei și pentru pace. Reîntorcîndu-se acasă, ei vor demasca cu toții minciuna răspîndită în apus despre condițiile sociale din R. D. Germană.

Ideile unității păcii, ideia de a instaura noi rînduieli sociale și de a lipsi de putere pe vecinicii înrobitori ai poporului german se întăresc din ce în ce mai mult și cuprind mase tot mai largi ale populației, inclusiv ale populației Republicii Federale de la Bonn. Unul dintre muncitorii social-democrați care a fost recent la noi, la Dresda mi-a amintit cele spuse de mine în anul 1950 la o adunare de la Frankfurt pe Main.

Ca răspuns la replica ce mi-a fost aruncată că unificarea Germaniei este o iluzie, am declarat: unificarea Germaniei este tot atît de inevitabilă, după cum este inevitabil ca ziua de azi să fie urmată de ziua de mîine. Și atunci cînd se va realiza unificarea Germaniei răsăritene și a celei apusene, Republica Democrată Germană va veni cu daruri minunate. *(Aplauze furtunoase)*.

Vom veni cu multe întreprinderi populare care ne dau posibilitatea de a îmbunătăți viața oamenilor muncii. Noi vom veni ca o parte a Germaniei liberă de datorii. Și acum întreb: Dar voi ce veți aduce? O grămadă de datorii? *(Animație în sală)*. Dar cu toate acestea, ne vom uni cu voi, ca fiind compatrioții noștri *(Aplauze furtunoase)*.

Sînt convins, că acest Congres va aproba politica promovată de conducerea partidului nostru, politică promovată de noi. Această politică a fost justă în toate privințele și sînt convins că vom merge mai departe pe calea pe care am mers și vom fi un exemplu pentru muncitorii, pentru adversarii lui Adenauer din apusul patriei noastre.

Trăiască prietenia între popoare!

Trăiască Germania unită, democrată și iubitoare de pace! *(Aplauze furtunoase, prelungite)*.

Ședințele din 3 și 4 aprilie

BERLIN 4 (Agerpres). —

In ședința din dimineața zilei de 3 aprilie a celui de al 4-lea Congres al Partidului Socialist Unit din Germania au continuat dezbaterile pe marginea raportului de activitate al C.C. al P.S.U.G.

P. Heine, Erou al Muncii, care a luat primul cuvîntul a vorbit despre succesele feroviarilor din Senftenberg. S-a dat apoi cuvîntul lui Todor Jivkov, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Bulgaria care, întîmpinat cu căldură de participanții la Congres, a transmis Congresului salutul Partidului Comunist din Bulgaria.

A urmat la tribună delegatul G. Modrow, secretar al Organizației din Berlin a Uniunii Tineretului Liber German. El a arătat că activitatea politică și în muncă a tineretului din sectorul democratic al Berlinului, a sporit considerabil și că tineretul din Berlinul occidental își intensifică lupta împotriva „comunității defensive europene" agresive și a militarizării Germaniei occidentale.

A urmat apoi la cuvînt P. Ferner, membru al C.C. al P.S.U.G., care a subliniat necesitatea întăririi unității de acțiune a oamenilor muncii germani, ca o premiză de cea mai mare importanță a succesului în lupta împotriva politicii militariste a lui Adenauer, pentru pace și unificarea Germaniei pe bază democratică.

Președintele Congresului, P. Wandel, anunță sosirea unei delegații de oameni de știință care doresc să salute Congresul. In aplauze furtunoase își fac apariția în sală oameni de știință de seamă din R. D. Germană în frunte cu profesorul W. Friedrich, președintele Academiei de științe din Germania, cunoscutul fruntaș al vieții publice și luptător pentru pace. Profesorul Friedrich adresează participanților la Congres un cuvînt de salut.

E. Honecker, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G., și președinte al Consiliului Central al Uniunii Tineretului Liber German, a vorbit despre tineretul R. D. Germane, arătînd că în contrast cu situația grea a tinerei generații din Germania occidentală tineretului din R. D. Germană îi sînt asigurate toate posibilitățile pentru o multilaterală dezvoltare spirituală și fizică. E. Honecker a declarat că tineretul din R. D. Germană a fost și va continua să fie un ajutor credincios al Partidului Socialist Unit în lupta pentru pace, și unitatea Germaniei, pentru făurirea unei vieți fericite.

Participanții la Congres au primit cu aplauze apariția la tribună a lui Koplenig, președintele Partidului Comunist din Austria, care a transmis Congresului salutul Partidului Comunist și al oamenilor muncii din Austria.

In cadrul dezbaterilor care au avut loc în ședința de dimineață au mai luat cuvîntul Kler (districtul Schwerin), Ilse Maria Koch (Jena) și alții.

★

La începutul ședinței din seara zilei de 3 aprilie, cel de al IV-lea Congres al P.S.U.G. a fost salutat de o delegație de muncitori din industria grea.

S-a dat cuvîntul apoi delegatului B. Leuschner, președintele Comisiei de stat a planificării din R. D. Germană.

Președintele ședinței a dat după aceea cuvîntul reprezentantului Partidului Muncii din Albania, M. Prifti, care a urat participanților la Congres succes în buna desfășurare a lucrărilor.

Participanții la Congres au ascultat cu un deosebit interes cuvîntarea lui J. Becher, ministru al culturii al R. D. Germane, poet și luptător pentru pace.

★

Deschizînd ședința din 4 aprilie a Congresului al IV-lea al Partidului Socialist Unit din Germania, președintele ședinței, K. Seibt, a comunicat că pe adresa Congresului au sosit 4.250 de telegrame de salut din partea colectivelor diferitelor întreprinderi și instituții, precum și din partea unor organizații obștești.

In legătură cu cea de a 9-a aniversare a eliberării Ungariei de sub fascismul hitlerist, Seibt a salutat în numele Prezidiului și delegațiilor la Congres pe membrii delegației Partidului celor ce muncesc din Ungaria, care participă la Congres.

Congresul al IV-lea al P.S.U.G. a fost salutat în numele partidelor comuniste din țările lor de: Georgies Eritriadis, membru în Biroul C.C. al Partidului Comunist din Grecia; L. Kantola, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului Comunist din Finlanda și Jean Terfve secretar al C.C. al Partidului Comunist din Belgia.

José Moix a salutat Congresul în numele Partidului Comunist din Spania și al Partidului Socialist Unit din Catalonia.

Delegații la Congres au primit cu aplauze furtunoase telegrama de salut a C.C. al Partidului Popular din Iran.

In cadrul discuțiilor pe marginea raportului de activitate al C. C. al P.S.U.G., care au continuat în ședința din 4 aprilie, primul a luat cuvîntul Helbig, membru al conducerii centrale a Uniunii Sindicatelor Libere Germane.

In ședința din 4 aprilie au luat de asemenea cuvîntul la discuții muncitorul vest-german Schultzke (orașul Dortmund), muncitorul feroviar Kleffel (orașul Meiningen), muncitorul constructor Steudel (Magdeburg), Bresgot, secretar al organizației orășenești de partid din Querfurt și alții.

Cu aceasta, discuțiile pe marginea raportului de activitate al C.C. al P.S.U.G. au luat sfîrșit. In total au luat cuvîntul la discuții 83 de persoane.

Delegații la Congres au întîmpinat cu aplauze furtunoase apariția la tribună a lui Walter Ulbricht, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, care a rostit cuvîntul de închidere. La începutul cuvîntării sale, Ulbricht a arătat rolul de frunte pe care-l ocupă Republica Democrată Germană în lupta poporului german pentru unitatea Germaniei și pentru pace. El a subliniat totodată că hotărîrea Guvernului Sovietic de a stabili cu Republica Democrată Germană aceleași relații ca și cu celelalte state deschide perspective remarcabile pentru realizarea unității Germaniei.

In încheiere, Ulbricht a subliniat sarcinile care stau în fața P.S.U.G. și guvernului R. D. Germane pentru îmbunătățirea muncii aparatului de partid și de stat.

După cuvîntarea lui Ulbricht, delegații la Congres au adoptat în unanimitate o rezoluție prin care aprobă raportul de activitate al C.C. al P.S.U.G. Apoi, Congresul a aprobat în unanimitate rapoartele Comisiei Centrale de Revizie, Comisiei Centrale a Controlului de partid și Comisiei de validare.

Ecoul mondial al notei sovietice

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite:

Popoarele europene și popoarele întregii lumi sînt vital interesate în crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa. Planul de asigurare a securității colective prezentat la conferința de la Berlin de către Uniunea Sovietică în proiectul ei de tratat general european de securitate colectivă, se bucură de sprijinul guvernelor unei serii de state, precum și al cercurilor largi ale opiniei publice mondiale. Acest lucru nici nu este de mirare deoarece ele văd în această propunere posibilități nefolosite pentru întărirea păcii. După cum se știe, miniștrii afacerilor externe ai celor trei puteri occidentale au ridicat la conferința de la Berlin obiecțiuni împotriva proiectului propus.

S-ar fi putut crede că în prezent, după înlăturarea principalelor dificultăți, toate rezervele vor dispare și se va putea proceda la examinarea pozitivă a propunerilor sovietice cu privire la asigurarea securității colective în Europa. Totuși, prima reacție a cercurilor oficiale din Washington și Londra arată că guvernele puterilor occidentale, urmînd linia creării de grupări militare închise, caută noi pretexte pentru a pune obstacole în calea creării unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Cu o grabă care a prilejuit observații ironice din partea presei străine, un purtător de cuvînt al Departamentului de stat al S.U.A. a declarat că propunerile Uniunii Sovietice cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa ar fi inacceptabile pentru S.U.A. Această declarație, după cum arată pe bună dreptate multe organe de presă din țările occidentale, vădește deruta și teama de a trece la discutarea planului sovietic. Purtătorul de cuvînt al Departamentului de stat a preferat să se eschiveze de la examinarea fondului propunerilor Uniunii Sovietice. El a declarat că „noile propuneri provoacă aceleași obiecțiuni fundamentale care au mai fost formulate la Berlin". Or, este evident că numai în urma studierii și discutării planului de securitate colectivă se poate determina în ce măsură acest plan constituie o garanție eficace a întăririi păcii și preîntîmpinării agresiunii.

Ministrul afacerilor externe al Angliei, Eden, a adoptat o poziție mai prudentă. Eden a declarat că guvernul englez va studia nota sovietică, consultîndu-se cu guvernele S.U.A. și Franței, precum și cu celelalte guverne direct interesate. Cu toate acestea, la ședința Camerei Comunelor el a făcut „observații preliminare". Urmînd exemplul purtătorului de cuvînt al Departamentului de stat, Eden a ocolit în tot timpul esența propunerilor cuprinse în notă și n-a suflat nici un cuvînt despre faptul că nota sovietică ține seama de obiecțiunile formulate la conferința de la Berlin de cei trei miniștri occidentali, printre care și Eden, împotriva propunerii sovietice cu privire la securitatea colectivă în Europa. In același timp, Eden s-a pronunțat împotriva ideii participării U.R.S.S. la tratatul nord-atlantic. El a încercat să motiveze acest lucru prin aceea că Uniunea Sovietică caracterizează acest tratat ca un tratat agresiv, trecînd însă sub tăcere faptul că în nota sovietică din 31 martie se indică calea pentru a face ca tratatul nord-atlantic să înceteze de a fi o grupare militară închisă și să capete cu adevărat un caracter defensiv.

Nu întîmplător ziarul „News Chronicle" remarcă că atunci cînd Eden a încercat să sprijine acțiunile Departamentului de stat, „el nu era vădit în apele sale".

Comentariile presei americane, care reiau tonul declarației Departamentului de stat, nu numai că nu întăresc argumentele acestuia, dar mai mult, fac să devină și mai evidentă încercarea cercurilor guvernante ale S.U.A. de a se eschiva de la examinarea în fond a planului de securitate colectivă. Aceste comentarii dovedesc în mod evident slăbiciunea poziției adversarilor acestui plan. Incercînd să abată atenția de la fondul chestiunii, presa americană caută să găsească motive ascunse în acțiunile Uniunii Sovietice, făcînd uneori cele mai absurde presupuneri. Totuși, scopul notei sovietice este cît se poate de clar. Uniunea Sovietică prezintă un plan de creare a unui sistem eficace de securitate colectivă în Europa și propune discutarea lui. Dar tocmai de acest lucru se tem mai mult decît de orice politicienii americani.

Comentariile presei americane dovedesc teama față de reacția pe care o stîrnește în rîndurile popoarelor lumii planul sovietic de asigurare a securității. Astfel, „New York Herald Tribune" a fost nevoit să recunoască „forța de atracție" a propunerilor sovietice pentru popoarele europene. Corespondentul din Bonn al ziarului „New York Times" își exprimă neliniștea în legătură cu eventualul răsunet al notei sovietice în Franța și Germania occidentală. In legătură cu aceasta, corespondentul remarcă că „dr. Adenauer nu a avut niciodată... atît de puțin spațiu pentru manevrare ca în prezent". Ridicînd obiecțiuni împotriva intrării Uniunii Sovietice în organizația tratatului nord-atlantic (N.A.T.O.), adversarii planului securității colective se demască pe sine înșiși, arătînd în felul acesta că tratatul nord-atlantic în forma sa actuală este o grupare militară închisă, care are un caracter agresiv și este îndreptată împotriva Uniunii Sovietice.

Ecoul puternic pe care l-a stîrnit în întreaga lume nota Guvernului Sovietic arată că cercurile guvernante ale puterilor occidentale n-au reușit să abată atenția de la planul sovietic de creare a unui sistem de securitate colectivă.

Opinia publică engleză a primit propunerile sovietice cu un interes deosebit. Acest lucru este dovedit de reacția negativă a diferitelor pături ale opiniei publice din Anglia față de declarația Departamentului de stat în legătură cu nota sovietică.

După cum anunță agenția Reuter, în ședința din 1 aprilie a Camerei Comunelor, Clement Attlee, liderul laburiștilor, l-a întrebat pe Eden dacă este exclusă posibilitatea ca nota sovietică să poată servi drept bază pentru tratative.

Laburistul Harold Davies, a declarat: Pentru Anglia nu poate exista pace dacă nu există pace pentru Rusia — aceasta este o axiomă a situației din Europa. El a chemat guvernul englez să se ocupe în mod serios de problema securității europene „indiferent de ceea ce ar putea spune un alt guvern".

Intr-un articol redacțional, ziarul londonez „Times" scrie că nota sovietică „merită o studiere minuțioasă" și condamnă „atitudinea negativă față de ea a Departamentului de stat".

In Franța, mulți membri ai parlamentului condamnă cu hotărîre încercarea de a se respinge sau de a se eschiva de la discutarea propunerilor sovietice.

De asemenea, o serie de ziare burgheze franceze critică refuzul Departamentului de stat al S.U.A. de a discuta planul sovietic.

Subliniind că Uniunea Sovietică acceptă participarea americană la sistemul securității colective în Europa, ziarul „Le Monde" scrie: „Prin urmare, echilibrul a fost restabilit și nu mai sînt motive să se refuze a priori studierea propunerii sovietice. Din păcate, guvernul american urmează, după cum se vede, o altă linie... Washingtonul este liber să emită asemenea vederi, dar acest lucru nu poate fi punctul de vedere al țărilor europene... Intre cele trei puteri și în Consiliul Uniunii nord-atlantice vor începe consultări. Vrem să sperăm că ele vor îndemna Statele Unite să renunțe la lipsa lor de dorință de a duce tratative și că se va putea începe cu folos discutarea planului revizuit și îndreptat al lui Molotov".

Planul sovietic de creare a sistemului securității colective, care este o alternativă a „comunității defensive europene", a stîrnit o enervare extremă în rîndurile cercurilor guvernante din Germania occidentală și în presa reacționară vest-germană, care pe un ton isteric îndeamnă la respingerea notei.

Unele ziare vest-germane subliniază totuși că nu este cu putință a se respinge pur și simplu nota sovietică.

Ziarul „Die Welt", care apare la Essen, scrie că formulîndu-și propunerile „rușii au luat în mîinile lor inițiativa în politica internațională".

Herbert Wener, deputat în Bundestag din partea partidului social-democrat, a declarat că „Occidentul nu se poate limita la a lăsa pe seama propagandiștilor răspunsul la noua notă sovietică. Dimpotrivă, este necesară studierea cu seriozitate a posibilităților de asigurare a păcii".

Planul sovietic de asigurare a securității colective trezește un viu interes și în celelalte țări europene și neeuropene.

Ministrul Afacerilor Externe al Canadei, Pearson, luînd cuvîntul la 1 aprilie în parlament a acordat o mare atenție notei Guvernului Sovietic. El a avertizat împotriva declarațiilor gratuite că propunerile sovietice ar fi „nesincere".

„Sînt convins — a spus Pearson — că în prezent nimeni nu vrea să respingă imediat orice propunere care are vreo șansă de a da rezultate bune".

Pearson a propus să se discute planul sovietic la sesiunea Consiliului Uniunii nord-atlantice. El și-a exprimat convingerea că „Occidentul nu-și poate permite să respingă imediat și fără examinare orice propuneri serioase privitoare la reglementare, pe care le poate prezenta Uniunea Sovietică".

Ziarul indian „Times of India" scrie că atitudinea negativă a S.U.A. față de propunerile sovietice „subliniază gradul în care politicienii occidentali se află sub stăpînirea unor concepții înguste, refuzînd să recunoască că numai salutînd participarea Uniunii Sovietice la un sistem de securitate care prevede obligații și îngrădiri comune se poate crea o bază practică pentru stabilirea păcii".

Ziarele indoneziene „Berita Indonezia", „Merdeka" și „Indonesia Raia" subliniază însemnătatea propunerilor constructive ale Uniunii Sovietice expuse în nota ei.

Presa țărilor de democrație populară, ale căror guverne au declarat, după cum se știe, că sînt de acord să participe la „Tratatul general european cu privire la securitatea colectivă în Europa" sprijină cu căldură nota Guvernului Sovietic.

Uriașa atenție pe care opinia publică mondială o acordă notei sovietice arată că planul de creare a unui sistem de securitate colectivă figurează în prezent pe ordinea de zi ca una din cele mai importante probleme pe care le ridică însăși viața.

50 de ani de la apariția ziarului „L'Humanite"

PARIS 5 (Agerpres). —

La 18 aprilie se împlinesc 50 de ani de la apariția primului număr al ziarului „L'Humanité" — organul central al Partidului Comunist Francez.

Duminică 4 aprilie — a apărut un număr festiv al ziarului „L'Humanité Dimanche", consacrat acestei glorioase aniversări. Pe prima pagină a fost publicat mesajul de salut al ziarului „Pravda". Ziarul publică de asemenea un articol al secretarului general al Partidului Comunist Francez, Maurice Thorez.

„In acești 50 de ani — scrie Maurice Thorez — ziarul nostru a apărat neobosit toate cauzele juste. „L'Humanité" a luptat pentru pîinea oamenilor muncii, pentru pace, libertate și independență națională.

Maurice Thorez scrie în continuare că Jaurès a întemeiat acest ziar în preajma primei revoluții ruse. Din 1920, „L'Humanité" a devenit ziarul Partidului Comunist Francez.

La cea de a 50-a aniversare a ziarului „L'Humanité", cînd deasupra țării noastre planează o gravă primejdie, crește și mai mult însemnătatea ziarului care exprimă ideile partidului comunist. Fie ca el, după expresia lui Lenin, să devină „nu numai un propagandist colectiv și un agitator colectiv, ci și un organizator colectiv". Să facem în așa fel ca acest ziar al Franței să devină ziarul tuturor francezilor; atunci ne va fi mai ușor să atingem scopul care ne stă în față.

Trăiască „L'Humanité!"

Primul grup de artiști ai Comediei Franceze a sosit la Moscova

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite:

La 3 aprilie a sosit la Moscova primul grup de artiști ai Comediei Franceze, care vor da primul spectacol la 7 aprilie în sala Teatrului Mic Academic.

La aerodromul Vnukovo, oaspeții au fost întîmpinați de funcționari superiori ai Ministerului Culturii al U.R.S.S., reprezentanți ai oamenilor de teatru din Moscova și ai presei. La primire au asistat de asemenea membri ai ambasadei Franței în U.R.S.S.

In numele maeștrilor artelor din Moscova, actorii francezi au fost salutați de Alexei Popov, artist al poporului al U.R.S.S. Adresîndu-se oaspeților el a spus:

Vă întîmpinăm cu bucurie la Moscova și așteptăm cu mare interes spectacolele dumneavoastră. Vizita dumneavoastră în Uniunea Sovietică va servi cauzei dezvoltării relațiilor culturale, întăririi înțelegerii reciproce și a relațiilor prietenești între popoarele Franței și Uniunii Sovietice.

A răspuns Jean Yonnel, unul din cei mai vechi actori ai Comediei Franceze, care a mulțumit pentru primirea cordială care a fost făcută artiștilor francezi.

Conferință națională în Anglia împotriva remilitarizării Germaniei

LONDRA 5 (Agerpres). — TASS transmite: La 4 aprilie și-a încheiat lucrările la Londra conferința națională extraordinară împotriva reînarmării Germaniei. La lucrările conferinței, convocată de către Comitetul englez pentru Apărarea Păcii, au luat parte peste 200 de delegați reprezentînd 36 organizații diferite.

După ce au examinat problema primejdiei pe care o reprezintă reînvierea militarismului german sub masca „comunității defensive europene" participanții la conferință — comuniști, conservatori, laburiști, reprezentanți ai diferitelor organizații sindicale și de masă — au căzut de acord asupra conținutului unei rezoluții care a fost adoptată în unanimitate.

DIN LUPTA ȘI VIAȚA tineretului de peste hotare

Studenții americani despre presa trusturilor

NEW YORK 4 (Agerpres).

Ziarul „New York Times" relatează că recent a avut loc la New York o reuniune a editorilor unor ziare studențești în cadrul căreia studenții din cinci școli superioare au dezbătut unele probleme ale presei americane.

Cei mai mulți dintre vorbitori — potrivit relatării ziarului citat — s-au referit la lipsa de răspundere și de obiectivitate a presei americane. Studenții au cerut presei să renunțe la goana după senzațional și amuzament ieftin, să promoveze „spiritul de răspundere" în materialele publicate, să dea o mai mare importanță informării obiective a cititorilor.

Unii studenți au cerut presei să țină seama și de rolul educativ care lipsește majorității covîrșitoare a ziarelor din Statele Unite.

Numeroși studenți au criticat publicitatea pe care o fac ziarele americane senatorului McCarthy, promotor al fascismului american, care, după spusele unuia dintre studenți, „fără concursul presei în goană după senzațional ar fi rămas un individ obscur".

Greva foamei a unor studenți libanezi

BEIRUT 4 (Agerpres). —

Starea studenților libanezi care au declarat greva foamei pentru a obține eliberarea colegilor lor arestați în urma recentelor manifestații antiimperialiste de la Beirut a devenit foarte gravă.

Agenția Associated Press anunță că 15 dintre cei 150 de studenți în grevă au fost internați în spital.

Campionatul mondial de șah

MOSCOVA 5 (Agerpres) TASS transmite: Cea de a 9-a partidă dintre marii maeștri Mihail Botvinik și Vasili Smîslov, care-și dispută titlul de campion mondial la șah.

Cu albele a jucat Smîslov. Botvinik a folosit din nou aceeași variantă a apărării franceze, care a fost jucată în prima și cea de a treia partidă a meciului. La mutarea 7-a însă Smîslov a ales o continuare nouă care întărește jocul albului în această variantă, dîndu-i o puternică inițiativă.

După cîteva combinații interesante, Smîslov a sacrificat dama și aceasta i-a dat posibilitatea unui atac hotărîtor. In continuare, căutînd să îndepărteze amenințările de mat, Botvinik nu numai că a dat înapoi dama, dar a trebuit să cedeze material prețios. Smîslov a cîștigat o calitate, iar pionul său liber de pe linia „h" nu mai putea fi oprit. La mutarea 25-a Botvinik s-a recunoscut învins.

Astfel, după nouă partide scorul meciului a devenit 5—4 în favoarea lui Botvinik.

Victoria șahiștilor sovietici în Uruguai

MONTEVIDEO 5 (Agerpres). — TASS

La 3 aprilie s-au jucat partidele întrerupte din cadrul primului și celui de al doilea tur al meciului de șah dintre echipele Uniunii Sovietice și Uruguaiului. Fără să mai reia jocul, Canepa și Infantozzi au cedat la Averbach. După o luptă scurtă, Bronștein a cîștigat la Rotunno și Petrosian la Olivera.

Astfel, întîlnirea de șah dintre echipele U.R.S.S. și Uruguai a luat sfîrșit cu rezultatul de $19\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{2}$ în favoarea șahiștilor sovietici.

Spectacole

MARȚI 6 APRILIE 1954

TEATRE:

TEATRUL DE OPERĂ ȘI BALET AL R.P.R.: „Rigoletto"; NAȚIONAL „I. L. CARAGIALE" (sala Studio): Ultima oră; NAȚIONAL „I. L. CARAGIALE" (sala Comedia): Fata fără zestre; TEATRUL DE STAT DE OPERETĂ: Casa cu trei fete; MUNICIPAL: Pădurea; TINERETULUI: Neisprăvitul; ARMATEI: (B-dul Magheru): De partea cealaltă; ARMATEI (Cal. 13 septembrie): Vlaicu Vodă; MUNCITORESC C.F.R. (Giulești): Titanic vals; STUDIOUL ACTORULUI DE FILM „C. NOTTARA": Familia; ANSAMBLUL DE ESTRADĂ: Fără mănuși; TEATRUL EVREESC DE STAT: Hase di ieșoime.

CINEMATOGRAFE:

PATRIA, ELENA PAVEL: Schubert; REPUBLICA, BUCUREȘTI, INFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE: Pulberea argintie; I. C. FRIMU: Suspine pe stradă; MAXIM GORCHI: Matineu: Filme pentru cei mici, După amiază: Republica Populară Romînă și Marinică; LUMINA: Cîntărețul stepelor; TIMPURI NOI: Intîlnirile internaționale între fotbaliștii Uniunii Sovietice și Austriei, Pionieria nr. 11, Jurnal romînesc nr. 12, Jurnal sovietic nr. 8; AL. POPOV: Pumnul de fier; VICTORIA: Balada Siberiei; GH. DOJA: Invingătorii; 8 MARTIE: Patriotul (seria II-a); VASILE ROAIȚĂ: Nu-i pace sub măslini; CULTURAL: Prin India; GRIVIȚA: Petru cel Mare (seria II-a); AL. SAHIA: Destinul unor femei; C. DAVID: Brigada Cotovschi; FLACĂRA: Nunta cu zestre; ILIE PINTILIE: Aventurile lui Alioșa Ptițîn; 8 MAI: Casa mult visată; VOLGA: Copilărie fericită, Meciul de fotbal R. P. Ungară—Anglia, Pisoiul neascultător; LIBERTĂȚII: Un pichet în munți; N. BĂLCESCU: Amiralul Nahimov; 1 MAI: Fiica regimentului; RAHOVA: Femeia are cuvîntul; OLGA BANCIC: Apărătorii patriei; T. VLADIMIRESCU: Prințesa trufașă; /

REDACȚIA: București Piața Scînteii Tel. Nr. 7.61.00 ADMINISTRAȚIA București Str. Academiei 17, Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.